

VOL.40

วารสาร **Bangkok**

ECONOMY

www.bangkok.go.th/fiic

ISSN 2350 - 9759

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1/2562

เปิดโอกาสทางธุรกิจใหม่...ภายใต้แนวคิดการขับเคลื่อน

“เศรษฐกิจดิจิทัล

Digital Economy”

บรรณาธิการแถลง

“สวัสดิ์ครับ” ท่านผู้อ่าน รวมถึงผู้ให้คำแนะนำ
ในวารสารบางกอก Economy ของเราทุกท่าน !!
เริ่มต้นฉบับนี้...เรามาในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2562
มาแล้วระยะหนึ่ง ซึ่งสภาพเหตุการณ์บ้านเมืองของไทยที่มีการพัฒนาและ
เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทั้งมิติทางการเมืองซึ่งประเทศกำลังอยู่ในช่วง
มีการลงคะแนนเสียงเพื่อเลือกตั้ง แต่สำหรับมิติด้านเศรษฐกิจและสังคม
ก็มีการขับเคลื่อนในเชิงโครงสร้าง หรือมีการเปลี่ยนแปลงด้านระบบการเงิน การคลัง
และภาษีของประเทศไปในมิติเช่นเดียวกับ ..

ขอต้อนรับเข้าสู่ปีที่ 14 ในการจัดทำวารสารของเรา โดยฉบับที่ 1/2562
(Vol.40) นี้ ทางบรรณาธิการก็ยังคงความมุ่งมั่นตั้งใจแน่วแน่เนื้อหาสาระของวารสาร
ที่เป็นประโยชน์แก่ท่านผู้อ่านเช่นเดิม ไม่ว่าจะเป็นประเด็นหรือของเศรษฐกิจใกล้ตัว
หรือในแวดวงบ้านของโครงการต่างๆ ที่กรุงเทพมหานครได้จัดให้บริการสาธารณะ
เพื่อเพิ่มความสะดวกสบายให้กับพี่น้องประชาชนที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร
 อาทิ โครงการขยายพื้นที่ให้บริการทางการแพทย์ในโครงการ 4 มุมเมือง !!
โดยเปิดให้บริการโรงพยาบาลบางนาแก่ประชาชนในพื้นที่ฝั่งใต้ของกรุงเทพฯ
ซึ่งติดตามรายละเอียดได้ในคอลัมน์ Progress Project รวมทั้งฉบับนี้คอลัมน์
บางกอกกับการเมืองของเรา ขอแนะนำบทใหม่เกี่ยวกับการเมืองซึ่งให้ข้อมูลที่
อาคารสำนักงานในกรุงเทพมหานคร หรือ “Co Working Space” ซึ่งกำลังมีอัตรา
การเติบโตเป็นอย่างมากในปัจจุบัน จากนั้นจึงมาร่วมกันเปิดโอกาสทางธุรกิจ
ภายใต้แนวคิดการขับเคลื่อน “เศรษฐกิจดิจิทัล” เพื่อก้าวเข้าสู่ Digital Economy
แต่อย่างไรก็ดีก็ปฏิเสธไม่ได้ว่า “วาระเศรษฐกิจ จอมกระจุย” ที่นำเสนอในคอลัมน์
เศรษฐกิจบางกอก เราจะมาพิจารณาประเด็นภาวะเศรษฐกิจของไทยได้ก้าวเข้าสู่
ยุคที่มี “ความเหลื่อมล้ำ” สูงที่สุดของโลกไปแล้วหรือไม่ ?? และสำหรับสาระภา
ฉบับนี้เราจะมาติดตาม “โค้งสุดท้ายของกองทุน LTF” ที่ภาครัฐประกาศ
กำหนดมาตรการเพื่อลดหย่อนภาษีสำหรับประชาชนผ่านกองทุนรวมในระยะเวลา
ไปจนถึงสิ้นปี 2562 นี้ เช่นเดียวกับในคอลัมน์บางกอกบอกให้รู้ ซึ่งจะเล่าถึง
การดำเนินนโยบายของทาง “แบงก์ชาติ” ที่กำหนดมาตรการเพื่อควบคุมด้านการ
ปล่อยสินเชื่อขึ้นเพื่อสกัดความโลภในการเก็งกำไรของสถาบันการเงินของไทย อีกทั้ง
ในมิติทางสังคมที่มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับด้านเศรษฐกิจของประเทศ ฉบับนี้
เราจะสะท้อน “วาระแห่งชาติ” เพื่อเตรียมพร้อมในการปรับตัวเชิงโครงสร้าง
ของไทยอันมีผลสืบเนื่องจากการก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ หรือ (Aging Society)
ซึ่งสามารถติดตามรายละเอียดได้ในคอลัมน์ On Trade ของวารสารฉบับนี้

ท้ายที่สุด จึงมาติดตามผลการดำเนินงานของกรุงเทพมหานครในคอลัมน์
รอบรู้บางกอกที่จะนำเสนอถึงประชาชนเพื่อให้ได้รับทราบภาพภารกิจและนโยบาย
ทิศทางการขับเคลื่อนองค์กรกรุงเทพมหานครโดยภาพรวมของทางคณะผู้บริหาร
ในปัจจุบัน โดยกองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านผู้อ่านที่ให้ความสนใจ
ในวารสารของเราจะได้รับสาระความรู้ที่เป็นประโยชน์ สามารถนำไปปรับใช้ในยุค
ที่มีการขับเคลื่อนอย่างรวดเร็วยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงได้ และขอขอบคุณทุกท่าน
มา ณ ที่นี้ พร้อมทั้งทวงถามความยินดียินดีกับคำชื่นชมของท่านผู้อ่านเสมอ...
ไว้พบกันใหม่ “ฉบับหน้า” ครับ !

นายปิยะ พุฒคล่อง
บรรณาธิการ

วารสารบางกอก

VOL.40

ECONOMY

www.bangkok.go.th/tic

ISSN 2350-9759

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1/2562

๓
๕
๘
๑๒
๑๕
๑๗
๑๙
๒๒

บางกอกกับการเมือง

“Co Working Space” บูม...!

จับตาตลาดอาคารสำนักงานใน กทม.

อสังหากรรมเพื่อความจำเป็น และ เทคโนโลยีต่อเนื่อง

คลังบางกอก

เปิดโอกาสทางธุรกิจใหม่...ภายใต้แนวคิดการขับเคลื่อน

“เศรษฐกิจดิจิทัล Digital Economy”

เศรษฐกิจบางกอก

เศรษฐกิจไทยเข้าสู่ยุคใด

“ความเหลื่อมล้ำ” สูงที่สุดของโลก !!

บางกอกบอกให้รู้

“แบงก์ชาติ” กำหนดเกณฑ์มาตรการควบคุม

การปล่อยสินเชื่อบ้าน สกัดฟองสบู่สินเชื่อทางการเงิน

สาระภา

“โค้งสุดท้าย LTF” ภาครัฐเตรียมมาตรการลดหย่อนภาษี

ผ่านกองทุนรวมในระยะเวลา ถึงสิ้นปี 2562

On Trade

“วาระแห่งชาติ” การปรับตัวเชิงโครงสร้างของไทย

เพื่อก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society)

Progress Project

“กทม.” วางแผนขยายพื้นที่ให้บริการทางการแพทย์

ครอบคลุม 4 มุมเมือง !! เปิดให้บริการโรงพยาบาลบางนา...

แก่ประชาชนในพื้นที่ฝั่งใต้ของกรุงเทพฯ

รอบรู้บางกอก

บทบาท การกิจ และนโยบายการขับเคลื่อนองค์กร

ของคณะผู้บริหารกรุงเทพมหานคร

คณะผู้จัดทำ วารสารบางกอก ECONOMY

ประธานที่ปรึกษา	นางศิลปสวย ระวีแสงสูรย์	ปลัดกรุงเทพมหานคร
รองประธานที่ปรึกษา	นายอรรถ ธีมากร	รองปลัดกรุงเทพมหานคร
ที่ปรึกษา	นายธรรมรัตน์ ภูมิกำ	ผู้อำนวยการสำนักงานการคลัง
	นางสรวิศรัตน์ คุ้มอนันต์	รองผู้อำนวยการสำนักงานการคลัง
บรรณาธิการ	นายปิยะ พุฒคล่อง	ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
กองบรรณาธิการ	นายทศพร พงษ์กิจ	จันทบุรี, น.ส.วิภาวดี งามจิตต์, น.ส.ปัทมา จำเริญ, น.ส.วิภาวดี งามจิตต์, น.ส.จินดา วัฒนศิริ, นางสุวิมล เรืองจันทร์, นายทศพร พงษ์กิจ

จัดทำโดย :

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร

โทร. 0 2224 1916 โทรสาร 0 2225 1945

ดาวน์โหลดวารสารฉบับนี้ได้ที่ :

www.bangkok.go.th/tic

จัดทำต้นฉบับ ถ่ายภาพ ออกแบบ และพิมพ์ :

บริษัท คอเดีย จำกัด

โทร. 0 2272 1169 โทรสาร 0 2272 1173

“Co Working Space” บুম...!

จับตาตลาดอาคารสำนักงานใน กทม. ยังคงมีความต้องการ & เติบโตต่อเนื่อง

“Co Working Space” นับเป็นคำจำกัดความใหม่ที่หลาย ๆ คนเพิ่งเคยได้ยินหรือหลาย ๆ ท่านนั้นได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของ “Co Working Space” ไปแล้ว เนื่องจากถือเป็นเทรนด์ใหม่ของการใช้อาคารพื้นที่สำนักงาน โดยมีลักษณะแบ่งกันใช้พื้นที่การทำงานเพื่อจะได้ประหยัดพลังงานไปพร้อมกัน โดยจะเห็นว่าแนวโน้มความต้องการตามเทรนด์ใหม่นี้ได้ประยุกต์เข้ากับราคาพื้นที่สำนักงานให้เข้ากันยิ่งขึ้นตัวเพิ่มสูงขึ้นมากทุก ๆ ปี และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตโซนพื้นที่ของกรุงเทพมหานครที่มีความชัดเจนกว่าบรรดาออฟฟิศเกิดใหม่ หรือกลุ่ม“สตาร์ทอัพ” ทางธุรกิจต่างมุ่งเน้นใช้สอยพื้นที่ของอาคารสำนักงานขนาดเล็กที่อยู่ภายในใจกลางเมืองเป็นหลักที่มีการเดินทางสะดวกและอยู่ในแนวของรถไฟฟ้า ซึ่งจะมีส่วนช่วยความสะดวกที่ครบครัน กันสมัย

ภาคธุรกิจเอกชนไทยผลักดัน “Co Working Space” ในพื้นที่เขตเย็นในของ กทม. ให้บูมมากขึ้น

จากข้อมูลการสำรวจตลาดอาคารสำนักงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแผนกวิจัย ซีบีอาร์อี ซึ่งเป็นบริษัทที่ปรึกษาด้านอสังหาริมทรัพย์ระดับโลก พบว่าภายในช่วงไตรมาสที่ 1 ของปี 2561 ค่าเช่าพื้นที่สำนักงานระดับเกรดเอในย่านใจกลางธุรกิจ หรือซีบีดีของกรุงเทพฯ มีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น 3.1% เมื่อเทียบกับปีก่อน ซึ่งสร้างสถิติค่าเช่าที่สูงสุดเท่าที่เคยมีมาในประวัติศาสตร์ และยังมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยค่าเช่าเฉลี่ยของ

อาคารสำนักงานระดับเกรดเอในย่านซีบีดีอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า 1,000 บาท ต่อตารางเมตรเล็กน้อย และจากรายงานฉบับล่าสุดเรื่อง ตลาดอาคารสำนักงานในกรุงเทพฯ ของแผนกวิจัย ซีบีอาร์อี พบว่า อาคารเกษร ทาวเวอร์ ซึ่งตั้งอยู่บนถนนราชดำริได้มีค่าเช่าสูงที่สุดของไทยคือ 1,500 บาท ต่อตารางเมตรต่อเดือน...

สำหรับสถิติด้านปริมาณการใช้พื้นที่สำนักงานในช่วงไตรมาส 1 ของปี 2561 ที่ผ่านมา พบว่า มีจำนวนพื้นที่รวมทั้งสิ้น 65,000 ตารางเมตร โดยมีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นถึง 15.1% ต่อปี ทั้งนี้ โดยมีสาเหตุหลักมาจากการที่อาคารสำนักงาน

ซึ่งเจ้าของกรรมสิทธิ์เป็นผู้ใช้พื้นที่เองได้ก่อสร้างแล้วเสร็จ อาทิ อาคารกรุงศรีเพลินิจิต (KSPT) ซึ่งตั้งอยู่บริเวณ ห้างมอลล์เพลินิจิตติดกับถนนวิภาวดี และอาคารสำนักงานแห่งใหม่ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ซึ่งตั้งอยู่บนถนนวิภาวดี เป็นต้น

ในขณะที่สวัสดิภาพรวมปัจจุบันซึ่งมีอัตราพื้นที่ว่างโดยรวมของทั้งตลาดอาคารสำนักงานให้เช่าภายในเขต กรุงเทพฯ ลดลงเหลือเพียง 7.3% และคาดว่าจะอยู่ในระดับต่ำอย่างต่อเนื่องไปอีกประมาณ 3-4 ปี สำหรับพื้นที่สำนักงานใหม่ โดยปัจจุบันผลสำรวจข้อมูลกลางอาคารสำนักงานมีพื้นที่ราว 750,000 ตารางเมตร ที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการก่อสร้าง ทั้งนี้ ซึ่งรวมถึงเฟสแรกของโครงการ “One Bangkok” (วันแบงค็อก) และ โครงการ “The PARQ” (เดอะปาร์คว์) ที่เป็นโครงการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในรูปแบบมิกซ์ยูส โดยทั้ง 2 โครงการดังกล่าวตั้งอยู่บนถนนพระราม 4 และมีกำหนดการก่อสร้างแล้วเสร็จภายในสิ้นปี 2562 - 2565

จับตาพื้นที่ใจกลางกรุงเทพฯ...เตรียมเปิด “Co Working Space” ใหม่ & คาดปี 61 กว่าแสนตารางเมตร

นับเป็นเทรนด์ทั่วโลกเลยทีเดียวที่ได้ที่บางบริษัทเลือกที่จะใช้พื้นที่ “Co Working Space” มากกว่าการทำสัญญาเช่าระยะยาว และเสียค่าใช้จ่ายสำหรับใช้ในการตกแต่งสำนักงานแทน โดยที่ “Co Working Space” นั้น ไม่ได้มีเพียงกลุ่มเป้าหมายเฉพาะแต่ที่เป็นของกลุ่มธุรกิจสตาร์ทอัพ (Start-up) เท่านั้น และโดยที่กลุ่มผู้ให้บริการ “Co Working Space” ในปัจจุบัน จะเข้ามาแข่งขันกับทางเจ้าของพื้นที่สำนักงานที่มีสัญญาเช่าแบบทั่วไป ซึ่งถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (disruptive change) เกิดขึ้นในตลาดอาคารสำนักงานให้เช่า แต่ทางแผนกวิจัยซีบีอาร์อี (CBRE) ประเทศไทยคาดว่าจะลดการใช้พื้นที่ในสำนักงานในเขตพื้นที่กรุงเทพฯ ปี 2561 ซึ่งจะยังคงมีปริมาณที่ใกล้เคียงกับปี 2560 ที่ผ่านมาเช่นเดิม

ทั้งนี้ สำหรับโครงการอาคารสำนักงานใหม่ที่จะมีการก่อสร้างแล้วเสร็จในช่วงปี 2561-2562 ที่น่าจับตามอง

ได้แก่ โครงการสิงห์คอมเพล็กซ์ (SINGHA COMPLEX) อยู่บริเวณแยกโศก-เพชรบุรี ซึ่งมีพื้นที่รวมกว่า 60,000 ตารางเมตร อาคาร เอ็มเอส สยาม ทาวเวอร์ (MS Siam Tower) อยู่ตรงหัวมุมถนนพระราม 3 ติดกับถนนวงแหวนอุตสาหกรรม มีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 40,000 ตารางเมตร โครงการ ที-วัน (T-ONE) ซึ่งเป็นอาคารสำนักงานเกรด A บริเวณสถานีรถไฟฟ้าบีทีเอส ทองหล่อ (ปากซอยสุขุมวิท 40) ที่มีพื้นที่รวม 22,000 ตารางเมตร อาคารลาดพร้าวฮิลล์ (Ladprao Hills) บริเวณสถานีรถไฟฟ้าใต้ดินลาดพร้าว จำนวนพื้นที่ 6,000 ตารางเมตร และอาคารซัมเมอร์ฮับ ออฟฟิศ (Summer Hub Offices) บริเวณสถานีรถไฟฟ้า (BTS) พระโขนง ที่มีพื้นที่จำนวน 5,000 ตารางเมตร เหล่านี้ เป็นต้น

นอกจากนี้ แผนกวิจัยซีบีอาร์อี (CBRE) ยังคาดการณ์ว่าทิศทางการต้องการพื้นที่ออฟฟิศสำนักงานที่เพิ่มสูงขึ้น จะมีความสมดุลกับด้านปริมาณพื้นที่ใหม่ที่จะมีเพิ่มเข้ามาภายใน 3 ปีข้างหน้า แต่อย่างไรก็ดีทิศทางของตลาดอาคารสำนักงานในกรุงเทพฯ แนวโน้มตั้งแต่ปี 2565 เป็นต้นไป นั้นค่อนข้างจะคาดการณ์ได้ยาก เนื่องจากเมื่อพิจารณาข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องแล้ว ในภาพรวมกรุงเทพฯ จะมีพื้นที่สำนักงานเกิดใหม่อีกราวจำนวน 2 ล้านตารางเมตร ที่กำลังอยู่ระหว่างการกำหนดเพื่อวางแผนพัฒนาบนที่ดินในหลายแปลง ซึ่งมีกลุ่มธุรกิจผู้พัฒนาโครงการลงทุนได้ซื้อที่ดินและครอบครองกรรมสิทธิ์ไว้แล้ว แต่โดยที่ปัจจุบันโครงการเหล่านี้ยังไม่ได้มีการดำเนินการเพื่อก่อสร้างเกิดขึ้นจริง ..

ที่มา : www.cbre.co.th

เปิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ ... ภายใต้แนวคิดการขับเคลื่อน

“เศรษฐกิจดิจิทัล Digital Economy”

ฉบับนี้เรามาทำความรู้จักกับแนวคิด “เศรษฐกิจดิจิทัล” หรือ Digital Economy ซึ่งในช่วงไม่กี่ 10 ปีมานี้ “เศรษฐกิจดิจิทัล” กลายเป็นสิ่งที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาและโน้มนำสภาวะทางเศรษฐกิจ เนื่องจากถือเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีลักษณะเป็นการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเข้ามาใช้เป็นตัวผลักดันให้เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพของโครงสร้างเศรษฐกิจ และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตมวลรวมของประเทศให้ทันกับโลกในยุคปัจจุบัน โดยอาศัยระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่เป็นตัวขับเคลื่อน ซึ่งมีข้อมูลสารสนเทศแบบดิจิทัลเป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญ อาทิ ตามแนวทาง “Knowledge Economy” หรือแนวคิดระบบการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนพื้นฐานของความรู้หรือแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ “Creative Economy” ที่วางเป้าหมายด้านการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับสินค้าและบริการผ่านทางนวัตกรรมใหม่ๆ และความคิดเชิงสร้างสรรค์ เป็นต้น

โดยที่ปัจจุบันเทคโนโลยีได้ก้าวเข้ามามีบทบาทกับชีวิตในสังคมของคนไทยมากขึ้นเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่องและประชาชนจำนวนมากใช้เทคโนโลยี Digital สำหรับการเล่น Facebook หรือใช้ Smartphone และ Tablet ในโลกของโซเชียลมีเดีย แต่สิ่งที่น่าสนใจที่สุด คือ ส่วนใหญ่จะเป็นการใช้เพื่อความบันเทิง ซึ่งภาพรวมไม่ได้ถูกนำไปใช้ในด้านการทำงานมากนัก ดังนั้น เราจึงต้องให้ความสำคัญเพื่อเร่งพัฒนาความรู้และสร้างความตระหนักในด้านการใช้เทคโนโลยี Digital ให้กับทุกภาคส่วนมากขึ้น ทั้งในภาคธุรกิจ การศึกษา ราชการ เกษตรกรรม การท่องเที่ยว การขนส่ง

และภาคอุตสาหกรรมเพื่อร่วมผลักดันให้ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ Digital Economy อย่างสมบูรณ์ โดยเน้นหนักในการปฏิรูปด้านการศึกษาเพื่อให้เยาวชนไทยมีความสามารถตลอดจนทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมถึงมีพื้นฐานของการปฏิบัติงานในเชิงศึกษาริวิจัยและพัฒนาทางด้านไอทีเพื่อลดทอนการนำเข้าอุปกรณ์ Hardware, Communication และ Software จากต่างประเทศ ทั้งยังให้สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาและส่งเสริมการใช้ซอฟต์แวร์ที่ผลิตภายในประเทศ โดยผลักดันให้ประเทศไทยกลายเป็นศูนย์กลางของนักพัฒนาซอฟต์แวร์ทั่วโลก และผลิตบุคลากรที่มีความสามารถทางด้านไอทีให้เท่าทัน ซึ่งสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีในปัจจุบัน และเมื่อสังคมไทยได้มีความตระหนักทางด้าน Digital มากขึ้นก็จะส่งผลให้การใช้ข้อมูลออนไลน์ต่างๆ ที่มากขึ้นไปด้วย อีกทั้งภาคสังคมและธุรกิจก็จะขับเคลื่อนเข้าสู่การเป็น Digital Economy พร้อมทั้งนำพาเศรษฐกิจของไทยในการก้าวเข้าสู่ Real-Time Economy ในอนาคต

Digital Economy ในโลกปัจจุบันที่ควรจะเป็น

โลกธุรกิจในปัจจุบันซึ่งกำลังเผชิญกับแรงผลักดัน (Driving Forces) ที่บังคับให้ภาคธุรกิจจะต้องปรับตัวเพื่อให้พร้อมในการพึ่งพาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในโลกอินเทอร์เน็ตมากขึ้น โดยที่ธุรกิจซึ่งกำลังจะกลายเป็นพลังขับเคลื่อนใหม่ นั่นคือธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ต การใช้เน็ตเวิร์กใหม่ๆ รวมถึงเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่ใช้ดิจิทัลเป็นหลัก หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือจะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของ

“Thailand 4.0” เนื่องจากแกนสำคัญหลักในการขับเคลื่อนประเทศไทยเพื่อเข้าสู่ Thailand 4.0 จะเกี่ยวข้องในประเด็นของการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อเป็น “Smart Economy” โดยอาศัยการพัฒนาผู้ประกอบการอินเทอร์เน็ตหน้าใหม่ นอกเหนือจากบริษัทอย่าง Uber, Airbnb หรือ Google ซึ่งเป็นสัญชาติไทยที่ไม่ใช่แค่เป็นเพียงบริษัททางด้านเทคโนโลยี โดยจะต้องพิจารณาว่าจะทำอย่างไรให้อุตสาหกรรมดั้งเดิมอื่นๆ ที่อาจจะไม่ได้อาศัยเทคโนโลยีมากนักได้ใช้ประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลด้วย อาทิเช่น ด้านเกษตรกรรม ซึ่งในกรอบแนวคิดของ Thailand 4.0 ที่คิดว่าทำอย่างไรเพื่อให้ชาวนาไทยเป็น Smart Farmer โดยสามารถรู้และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ชัดเจนเพื่อเพิ่มผลผลิตและสามารถที่จะบริหารจัดการ การทำนาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม เป็นต้น

“Digital Economy” รวมไปถึงด้านการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นจะต้องมีการลงทุนในเรื่องความรู้ในการวิจัย การพัฒนา และการคิดค้นเกี่ยวกับนวัตกรรม (Innovation) นอกจากนี้ในประเทศต่างๆ จะเน้นหนักในเรื่องของ Digital Economy ก็ต้องพิจารณาปรับปรุงให้เกิด Capacity ด้วยว่าจะทำอย่างไรเพื่อให้เกิดการเรียนรู้การพัฒนาที่ดีขึ้น หรือมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเข้ามาช่วยลดช่องว่าง ลดโอกาส และลดความเหลื่อมล้ำในวงการศึกษาของไทย เพราะถ้าหากจะพัฒนา Digital Economy ของประเทศให้ได้ผลดีก็จะต้องมีการพัฒนาเพื่อต่อยอดความคิดทางการศึกษารวมไปด้วย..

Thailand 4.0 นำไปสู่..

Digital Economy ก่อให้เกิด Start up!

ทิศทางการพัฒนาเพื่อนำไปสู่ Thailand 4.0 หรือตามที่หลายๆ คนคาดหวังว่าสารสนเทศในรูปแบบที่เป็น Digital จะกลายมาเป็นตัวขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้เข้าสู่ยุคที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาประเทศ โดยการปรับฐานอุตสาหกรรมกว่าประเทศไปสู่การใช้เทคโนโลยีในทุกภาคการผลิต ไม่เว้นแม้กระทั่งภาคบริการที่จะถูกเชื่อมโยงออนไลน์เข้าไปในโลกดิจิทัลด้วย ดังนั้น ผู้ประกอบการ SMEs ของไทย จึงควรทำความเข้าใจในรูปแบบการดำเนินงานทางธุรกิจซึ่งอยู่ภายใต้ยุค 4.0 มากขึ้น เพื่อปรับปรุงพัฒนาองค์กรทางธุรกิจของตนให้สามารถทำธุรกิจให้เติบโตต่อไปได้อย่างสอดคล้องเหมาะสม

กับสภาพการณ์ที่ปรับเปลี่ยนแปลงไปอยู่อย่างตลอดเวลา โดยที่ภาครัฐมีความต้องการที่จะใช้งานที่อาศัยเทคโนโลยีมาปรับใช้ในทุกๆ ภาคส่วน เพื่อนำไปสู่ความเป็น Digital Economy ต่อไป..

แนวคิด Thailand 4.0 เริ่มจากการที่สนับสนุนสิ่งที่มีอยู่ ไม่ใช่การสร้างใหม่หรือบังคับใช้ ซึ่งในส่วนรัฐบาลเองก็เน้นให้การส่งเสริม Start up ของไทยในทุกด้าน ทั้งนี้ในบางกลุ่มมักจะเข้าใจว่า “Start up” ส่วนใหญ่มักจะเป็นการ Start up ในเชิงเทคโนโลยีหรือเรียกว่า “Tech Start up” แต่ในความเป็นจริงแล้ว “Start up” นั้น หมายถึงกลุ่มบุคคลที่เริ่มต้นการประกอบธุรกิจในทุกประเภทจากไอเดียหรือแนวคิดนั่นเอง ซึ่งแน่นอนว่าการเกิดขึ้นของธุรกิจ.. Start up ดังกล่าว มีหลายปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องซึ่งสืบเนื่องมาจากการเป็นรายเล็กๆ ของตลาด ฉะนั้น การให้การสนับสนุนและส่งเสริมจากทางภาครัฐจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งในส่วนของประเทศความรู้ การสร้างความเข้าใจในธุรกิจ ข้อมูลทางการตลาด ตลอดจนด้านการเตรียมการในส่วนของการเงินเพื่อให้กลุ่มบุคคลผู้สนใจเริ่มต้นการทำธุรกิจ Start up เหล่านี้ สามารถที่จะเข้าถึงได้อย่างมีเหตุผลและครบถ้วนรอบด้าน

หากมองย้อนไปที่กลุ่ม “Tech Start up” ของไทยที่ได้นำด้านเทคโนโลยีเพื่อเข้ามาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบัน และก่อให้เกิดรายได้เข้าบริษัท จนกระทั่งในที่สุดธุรกิจก็ค่อยๆ เติบโตขึ้นจนกลายมาเป็นบริษัทที่ได้รับความนิยมไปทั่วโลก ทั้งนี้ โดยจะเห็นได้ว่ากลุ่ม “Tech Start up” ส่วนใหญ่มีปัจจัยเหล่านี้ มีพื้นฐานและฐานะครอบครัวที่ดี และแต่ละคนที่เข้าร่วมโครงการนี้ล้วนได้เคยศึกษาในต่างประเทศมาแล้วแทบทั้งสิ้น จนบางครั้งภาครัฐแทบไม่ต้องยื่นมือเพื่อเข้ามาช่วยเหลือ แต่กลุ่มเหล่านี้จะสามารถขายงานของตนเองให้กับกลุ่มนักลงทุนที่กระจายตัวอยู่ทั่วโลกได้อย่างสบาย ซึ่งนั่นก็ถือเป็นเพียงกลุ่มเล็กๆ ที่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุน ซึ่งแม้ว่าจะไม่มากนัก แต่ในปัจจุบันในลักษณะการดำเนินงานทางภาคธุรกิจเหล่านี้ก็มีให้เห็นอยู่อย่างต่อเนื่อง...

ซึ่งหากเราถ้ามองมาพิจารณาที่กลุ่ม Start up จริงๆ ที่เริ่มต้นจากความฝันจนเกิดเป็นแนวคิด ไอเดียและรูปร่างของแผนงานเพื่อการสร้างธุรกิจ โดยอาจเป็นเพียงกลุ่มเล็กๆ ที่ต้องใช้กำลังทรัพย์ที่มีอันน้อยนิด หรือแม้กระทั่งได้ตัดสินใจลาออกจากงานเพื่อมาสร้างความฝันของตัวเองดังกล่าว

ให้เกิดขึ้นจริง และโดยที่กลุ่มเหล่านี้มักมีการเริ่มต้นจากการสร้างตลาดแบบออนไลน์ หรือการสร้างสินค้าและแม้กระทั่งมีการสร้างเทคโนโลยีแบบง่ายเพื่อให้เกิดการทำงานที่ง่ายขึ้น และได้ผลผลิตมากขึ้น ฉะนั้นแล้วเราจะเห็นว่าในประเด็นการส่งเสริมคนกลุ่มนี้ให้เกิดการสร้างธุรกิจอย่างเป็นรูปธรรมซึ่งในท้ายที่สุดแล้วกลุ่มบุคคลกลุ่มนี้ก็จะกลายมาเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศที่จะสามารถนำพาความเจริญก้าวหน้าตลอดจนสามารถขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศไทยแลนด์ 4.0 ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามแนวทางแห่งนโยบายภาครัฐในปัจจุบันต่อไป

การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนานวัตกรรม

แนวคิดการประกอบการเพื่อสังคมถือเป็นทางเลือกที่น่าสนใจในปัจจุบันของผู้ประกอบการรุ่นใหม่ที่ต้องการจะประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจภายใต้ยุคที่มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรง โดยผู้ประกอบการรุ่นใหม่ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนานวัตกรรม ตลอดจนการส่งเสริมภาคสังคมด้วยการนำนวัตกรรมใหม่ๆ เข้ามาปรับปรุงและประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจที่ควบคู่กับการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมจะเห็นว่าบริษัทหรือองค์กรต่างๆ ในยุค 4.0 ไม่สามารถทำธุรกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนหากไม่มีความสนใจแต่กำไรอย่างเดียวแต่ทั้งนี้ภาคส่วนเหล่านี้ก็ต้องมีการปรับตัวและให้ความสำคัญไปสู่องค์กรที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมด้วยนั่นคือการดำเนินกิจการภายใต้หลักจริยธรรมและการจัดการที่ดี โดยต้องตระหนักและรับผิดชอบต่อต่อสังคมรวมทั้งสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร

โดยที่ในต่างประเทศนั้นได้มีการนำเทคโนโลยีเพื่อมาใช้สนับสนุนส่งเสริมให้เกิดการสร้างงานในกลุ่มชนชั้นกลางและชั้นล่าง ซึ่งกระบวนการนี้ไม่ได้เพิ่งเกิดขึ้นแต่การคัดลอกสูตรเพื่อให้ไร้อัจฉริยะด้านอายุของนานาประเทศออกมาเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและเราจะเห็นได้ว่าเป็นเรื่องปกติมากที่จะมีคนอายุสูงๆ สามารถเรียนจบปริญญาตรีและสามารถสมัครงานได้อย่างไม่มีข้อจำกัด โดยข้อดีด้านนี้จะทำให้เกิดการส่งเสริม และเพิ่มความภูมิใจให้กับกลุ่มคนทำงานได้อย่างต่อเนื่อง ที่ทั่วไปมักศึกษาผ่านทางศูนย์การเรียนรู้แบบศึกษาผู้ใหญ่ เช่น การเรียนรู้ธุรกิจ

เฉพาะด้านซึ่งประชาชนหรือผู้ที่สนใจทั่วไปก็สามารถเข้าไปเรียนรู้ได้เพื่อขอคำปรึกษาในการจัดตั้งธุรกิจ หรือแม้กระทั่งสามารถเป็นที่ปรึกษาในการเริ่มต้นและดำเนินธุรกิจได้อย่างมืออาชีพและโดยทั่วไปศูนย์ดังกล่าวก็สามารถที่จะศึกษาหาข้อมูลได้โดยผ่านทางออนไลน์ และที่กระจายตัวอยู่ในทุกพื้นที่ของประเทศ ประกอบกับในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนนั้นก็ได้มีการเชื่อมโยง โดยภาครัฐบาลที่มีส่วนในการค้าประกันเงินกู้เพื่อส่งเสริมการเริ่มต้นธุรกิจให้กับผู้ประกอบการ นับตั้งแต่เงินตั้งต้นซึ่งเป็นเงินไม่มากนัก แต่ก็เพียงพอที่จะช่วยดำเนินการเพื่อเริ่มต้นจัดตั้งธุรกิจได้อย่างสบาย สืบเนื่องจากโครงสร้างทางกายภาพทั้งในส่วนของสำนักงานและเครื่องใช้ต่างๆ ที่ธุรกิจสามารถใช้งานของศูนย์ฯ ได้อย่างครบถ้วนได้ก่อนในช่วงแรกและนี่ก็เป็นอีกหนึ่งแนวทางในการส่งเสริมให้เกิด “Start up” ในหลากหลายธุรกิจให้เกิดขึ้นในปี ปัจจุบันโดยหัวใจหลักของการเกิดธุรกิจ Start up ก็คงหนีไม่พ้นในเรื่องของกระบวนการเริ่มต้นธุรกิจที่จะต้องตั้งไข่ให้ได้มีเขื่อนั้นแล้วธุรกิจที่ตั้งใจไว้ก็มีทางที่จะเกิดได้ รวมทั้ง จะไม่สามารถก่อให้เกิดเศรษฐกิจที่เข้มแข็งจากกลุ่มธุรกิจรายย่อยได้อย่างแน่นอน..

จะเห็นได้ว่า Digital Economy ไม่ใช่ถือเป็นเรื่องไกลตัว หรือน่ากลัวอีกต่อไปหากเราหันมาหันเทคโนโลยี ซึ่งหากปัจจุบันถ้าเรายังไม่รู้ก็ต้องศึกษาเพื่อเรียนรู้ให้เกิดความสามารถที่หลากหลายโดยเฉพาะในด้านความสามารถเชิงนวัตกรรมที่ปัจจุบันได้กลายมาเป็นส่วนประกอบสำคัญในการสร้างความสำเร็จด้านการลงทุนใหม่ๆ ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและถือเป็นเครื่องมือทางการแข่งขันที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อระดับผลสำเร็จในการดำเนินธุรกิจทั้งนี้การใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นตัวช่วยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจถือเป็นภาพรวมภาพใหญ่ของประเทศที่ทุกคนต้องช่วยกันให้เกิดขึ้นเพราะไม่เช่นนั้น ปัจจัยดังกล่าวจะเป็นข้อจำกัดด้านศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยที่จะลดน้อยถอยลงไปเรื่อยๆ โดยไม่มีอะไรยากเกินไปกว่าที่เราจะร่วมช่วยกันพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าเทียบต่างประเทศได้ ดังจะเห็นได้จากเมื่อก่อนเราทุกคนอาจเคยกลัวการใช้คอมพิวเตอร์แต่ทุกวันนี้พวกเราที่ผ่านมายุคดังกล่าวมาได้จนจบถึงปัจจุบันนี้การใช้ Smart phone ได้เข้ามาช่วยต่อยอดและเปิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นได้โดยอยู่ภายใต้กรอบแนวคิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ดิจิทัล “Digital Economy” นั่นเอง

เศรษฐกิจปากกอก

เศรษฐกิจไทยเข้าสู่ยุคที่มี “ความเหลื่อมล้ำ” สูงที่สุดของโลก !!

ตามหลักทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าทรัพยากรในโลก หรือในประเทศต่างๆ นั้น มีอยู่อย่างจำกัด ดังนั้น เราจึงต้องพิจารณาจัดสรรทรัพยากรที่เป็นปัจจัยการผลิตนั้นอย่างจำกัดเพื่อใช้ในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ นับตั้งแต่การผลิต การกระจาย ทั้งนี้ เพื่อตอบสนองความต้องการทางพื้นฐานและพฤติกรรมของคนได้อย่างทั่วถึง และเป็นธรรม...

เมื่อคนทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน จึงเป็นการสมควรที่ทุกคน นั้น จะได้รับการแบ่งสรรปันส่วนการบริโภคและการใช้สอยทรัพยากรในโลก หรือในประเทศอย่างเสมอภาคกัน แต่ในโลกความเป็นจริงปัจจุบันไม่เป็นไปตามที่กล่าวมาเช่นนั้น... ซึ่งในแง่ของประเด็นที่ได้หยิบยกมานี้ผู้บริหารปกครองประเทศคือ ผู้มีบทบาทและหน้าที่สำคัญมากในการบริหารจัดการทรัพยากรให้กับผู้คนอย่างทั่วถึง รวมทั้งเป็นผู้มีหน้าที่สร้างความเสมอภาคให้เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งนับเป็นความท้าทายอย่างมากที่จะส่งเสริมทำให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดีในเชิงเศรษฐศาสตร์ ซึ่งมีตัวชี้วัดที่อาจพิจารณาได้จากปัจจัยการถือครองสินทรัพย์ของผู้คนในประเทศ หรือพูดกันภาษาชาวบ้าน ก็คือให้วัดและเปรียบเทียบกันระหว่างความร่ำรวยกับความยากจนของคนในประเทศนั้นๆ

กรณีนี้มีสมมุติฐานว่าเมื่อประเทศมีปัญหาเชิงสังคม ปัญหาด้านการปกครองและปัญหาเศรษฐกิจมากเท่าไร เส้นแบ่งระหว่างความยากจนกับความร่ำรวยก็จะยิ่งกว้างและถ่างออกมากขึ้นเรื่อยๆ โดยทั่วไปจะเห็นว่าคนที่รวยก็จะรวยมากขึ้น ขณะที่คนจนก็จะจนมากขึ้นเช่นกัน ดังนั้น ภาคเศรษฐกิจของประเทศจึงกล่าวได้ว่า “มีความเหลื่อมล้ำมาก”

สำหรับประเทศไทย นั้น พบว่าประเด็นเรื่องความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ระหว่างคนรวยกับคนจนได้กลายมาเป็นปัญหาโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมที่สำคัญ

และน่าเป็นห่วงอย่างมากในปัจจุบัน ทั้งยังมีแนวโน้มเกิดช่องว่างที่เพิ่มขึ้นระหว่างคนระดับล่าง รวมทั้งแรงงานนอกระบบ ตลอดจนผู้ด้อยการศึกษา คนไร้ที่พำนัก หรือแม้แต่เกษตรกรที่มีที่ดินทำกิน หรือผู้ประกอบการขนาดย่อม ซึ่งได้กับโอกาสน้อยกว่าและก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมา อาทิ การมีหนี้ภาคครัวเรือนที่เพิ่มขึ้น มีหนี้นอกระบบมากขึ้น ซึ่งทางภาครัฐจึงต้องเร่งพยายามกระจายรายได้ทางสังคมเมืองไปสู่ชนบท และแก้ไขปัญหาให้สอดคล้องโดยปรับโครงสร้างภาษีแบบก้าวหน้าและพิจารณากรอบในการจัดสรรงบประมาณให้ละเอียดมากขึ้น อีกทั้งต้องใช้งบประมาณรายจ่ายของภาครัฐให้กระจายตรงไปยังกลุ่มเป้าหมายที่เป็นคนจน รวมทั้งจัดการศึกษาสร้างหลักประกันสุขภาพ จัดระบบสวัสดิการ และการคุ้มครองทางสังคมให้แก่ประชาชนรากหญ้าให้มากที่สุด

อย่างไรก็ตาม โดยสถิติแล้วคนไทยส่วนใหญ่ซึ่งยังคงอยู่ได้เส้นความยากจน โดยที่ในช่วง 4 - 5 ปีก็มีคนจะได้ขึ้นว่าเศรษฐกิจไม่ดี มีการทำมาหากินยากลำบาก หรือที่เรียกว่าเกิดภาวะ “รายกระจุก จนกระจาย” เกิดขึ้นในสังคม โดยประเด็นปัญหาเรื่องการบริหารความเหลื่อมล้ำในประเทศไทย ซึ่งมีการหยิบยกและพูดถึงมาอย่างต่อเนื่อง สืบเนื่องจากการก้าวสู่ประเทศที่กำลังพัฒนาของไทยซึ่งกำลังพยายามยกระดับให้กลายเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วต่อไปในอนาคต แต่ปัจจุบันสิ่งเหล่านี้กลายเป็นประเด็นทางสังคมรวมถึงได้สร้างภาวะความเหลื่อมล้ำทางสังคมในยุคปัจจุบัน และส่งผลกระทบให้เกิดการแบ่งแยกทางสังคมที่ชัดเจนมากขึ้น ดังนั้น ในความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นดังกล่าวมีคนจำนวนมากซึ่งไม่อาจใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างที่มีคุณภาพดีและทัดเทียมกับกลุ่มคนเพียงเล็กน้อยที่มีความมั่งคั่งร่ำรวย ที่มีคุณภาพชีวิตและความสมบูรณ์...

“คนไร้บ้าน” ภาพสะท้อนภาวะความเหลื่อมล้ำ ของสังคมไทย

ปัญหา “คนไร้บ้าน” ถือเป็นปัญหาหนึ่งที่สามารถสะท้อนความเหลื่อมล้ำของประเทศไทยได้เป็นอย่างดี เนื่องจากคนไร้บ้านเป็นกลุ่มประชากรที่มีสถานะทางเศรษฐกิจอยู่ในสังคมต่ำสุด โดยกลุ่มคนเหล่านี้ขาดแคลนซึ่งปัจจัย 4 โดยเฉพาะในด้านที่อยู่อาศัย ขณะเดียวกันก็ยังขาดแคลนความมั่นคงในชีวิตและรายได้ ไม่สามารถเข้าถึงการรักษาพยาบาลที่ครอบคลุมและเหมาะสมตามสถานภาพทางสังคม ทั้งนี้ ได้มีผลการศึกษาในหลายๆ ประเทศที่บ่งชี้ว่าการเพิ่มขึ้นของคนไร้บ้านในแต่ละเมืองซึ่งเป็นภาพสะท้อนที่ทำให้เห็นถึงระดับของความเหลื่อมล้ำที่เป็นปัญหาเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับด้านปัญหาการจัดสวัสดิการที่ไม่ตอบสนองตรงตามนโยบาย จึงส่งผลทำให้คนกลุ่มนี้มีคุณภาพชีวิตที่แย่ลงเรื่อยๆ โดยปัญหาคนไร้บ้านในประเทศไทยจำนวนหนึ่งประสบปัญหาการเข้าถึงหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ รวมทั้งไม่ได้มีรายได้ประจำ และไม่มีความมั่นคงในการดำเนินชีวิตหรือมีการขยับขยายฐานะทางเศรษฐกิจที่จะทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้นก็เป็นไปได้อย่างยาก โดยจะส่งผลทำให้ต้นทุนชีวิตและสภาวะทางสังคมที่ตกต่ำลงอีกด้วย..

ด้านต้นทุนชีวิตของคนไร้บ้านที่ลดลงเรื่อยๆ อันสืบเนื่องมาจากความเสียที่เกิดจากสภาวะแวดล้อมไม่ว่าจะเป็นความเสี่ยงด้านสุขภาพ ฉะนั้น คนไร้บ้านจะมีอายุสั้นกว่าคนทั่วไป โดยมีอายุเฉลี่ยเพียง 60 ปี ขณะที่อายุเฉลี่ยของคนไทยซึ่งอยู่ที่ 75 ปี ในปัญหาสุขภาพจากสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยที่ต้องอยู่อย่างแออัด แม้กระทั่งการไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง กล่าวคือ ค่าโหมนอนนั้น หรืออนข้างถนนตามป้ายรถโดยสารประจำทาง นั้น เป็นสาเหตุหลักของการมีภาวะปัญหาสุขภาพ อีกทั้งกลุ่มคนไร้บ้านส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงเข้าใกล้วัยชรา ซึ่งก็ยิ่งจะเพิ่มปัญหาสุขภาพและความปลอดภัยในชีวิตให้กับคนกลุ่มนี้เพิ่มขึ้นไปอีก จากสภาวะแวดล้อมในความเป็นอยู่ของคนไร้บ้านที่กล่าวมาจะเห็นว่าความปลอดภัยในชีวิตของคนกลุ่มนี้จะเป็นศูนย์จากการถูกบ่งร้ายและกลุ่มคนเดียวกันในการแย่งชิงสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการแย่งที่อยู่อาศัย อาหาร หรือแม้แต่รายได้ที่จะหาได้ก็จะต้องแย่งชิงกันจากความไม่มีหรือความมีเล็กน้อย นั้น ได้กล่าวมาเป็นเหตุผลที่ทำให้พวกเขาไม่ยอมยกสูลูเลียงสิ่งที่มีอยู่อย่างจำกัดทำให้เกิดปัญหา

ด้านอาชญากรรมกันเองของคนภายในกลุ่ม ดังนั้นจากสภาพปัญหาคนไร้บ้านสิ่งที่ควรต้องตระหนักก็คือ การทำความเข้าใจประเด็นปัญหา โดยมองปัญหาดังกล่าวของคนไร้บ้าน ซึ่งถือเป็นปัญหาร่วมของคนในสังคมที่สามารถสะท้อนปัญหาของคนส่วนใหญ่ในประเทศ และโดยที่กลุ่มคนชั้นกลางที่เชื่อว่าเป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่อาจมีต้นทุนดีกว่าเท่านั้น ดังนั้นการแก้ไขปัญหาด้านความเหลื่อมล้ำของสังคมไทยจึงเป็นปัญหาที่ทุกคนควรทำความเข้าใจถึงสภาพการณ์ของปัญหามาไปสู่การสร้างความตระหนักและก่อให้เกิดระบบสวัสดิการหรือนโยบายที่จะยกระดับและจัดให้เฉพาะภาวะความเหลื่อมล้ำที่ลดลงและป้องกันมิให้คนเหล่านี้ตกลงไปอยู่ในจุดที่ต่ำสุดในสังคมของประเทศได้

ปี 2018 ไทยก้าวสู่อันดับ 1 ของโลกด้านภาวะ “ความเหลื่อมล้ำ” หรือไม่ ?

เป็นที่น่าตกใจคือมีรายงานล่าสุดระบุในช่วง 2 ปีนี้ประเทศไทยก้าวขึ้นแท่นเป็นเบอร์ 1 ของโลกที่มีสภาพเหลื่อมล้ำมากที่สุดระหว่างคนรวย กับ คนจน

โดยรายงานดังกล่าวอ้างอิงมาจาก บรรษัทภูมิทัศน์กิจชื่อดัง คือ เครดิตสวิส (Credit Suisse) ที่ได้เผยแพร่รายงานความมั่งคั่งโลก (Global Wealth Report) ประจำปี 2018 เมื่อเดือนตุลาคม 2561 ที่ผ่านมา ว่าไทยเป็นประเทศที่มีความเหลื่อมล้ำสูงที่สุดในโลก แต่อย่างไรก็ดีจากการรวบรวมข้อมูลของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) กล่าวว่ากรณีนี้หากเราอาศัยดัชนีจีนิ (GINI index) ตามข้อมูลของธนาคารโลกเพื่อมาเป็นตัววัด ด้านนี้จะพบว่าไทยเป็นประเทศที่มีสภาวะความเหลื่อมล้ำซึ่งอยู่ในระดับกลางๆ ของโลกอันดับที่ 40 จาก 67 ประเทศ ในปี 2558 โดยตามหลักสากลซึ่งจะมีดัชนีที่ใช้สำหรับวัด ซึ่งระดับความเหลื่อมล้ำแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ด้านรายได้และรายจ่าย กล่าวคือ ดัชนีจีนิ (GINI index) ได้ตั้งตามชื่อของ Corrado Gini ซึ่งเป็นนักสถิติชาวอิตาลี...

Distribution of wealth for regions and selected countries, 2018, continued

B Percentage of adults by wealth range (in %)

	wealth range (USD)				
	Under 10,000	10,000 - 100,000	100,000 - 1 million	Over 1 million	All ranges
Australia	6.1	27.1	59.9	7.0	100
Austria	35.2	30.4	41.1	3.2	100
Belgium	17.0	21.2	57.0	4.8	100
Canada	30.7	28.2	46.6	4.5	100
Chile	36.0	32.6	10.9	0.5	100
China	33.4	59.1	7.2	0.3	100
Colombia	71.1	26.8	2.0	0.1	100
Czech Republic	30.7	60.6	8.2	0.5	100
Denmark	35.6	20.4	36.5	5.5	100
Estonia	21.0	47.0	30.1	1.9	100
France	13.9	34.5	47.2	4.3	100
Germany	40.6	21.6	24.5	2.2	100
Greece	14.0	60.9	24.1	1.0	100
Hungary	38.4	55.5	6.0	0.2	100
India	90.8	8.6	0.6	0.0	100
Indonesia	85.4	13.7	0.8	0.1	100
Ireland	34.0	23.5	36.7	3.8	100
Israel	17.8	45.7	31.4	2.1	100
Italy	8.0	47.4	41.8	2.8	100
Japan	5.3	43.6	48.4	2.7	100
Korea	2.0	57.8	36.3	1.8	100
Mexico	65.7	31.8	2.3	0.1	100
Netherlands	15.0	32.6	48.8	3.6	100
New Zealand	10.5	40.0	45.1	4.4	100
Norway	27.6	25.6	42.2	4.6	100
Poland	48.4	47.5	3.9	0.2	100
Portugal	19.9	57.4	21.5	1.1	100
Romania	62.0	35.4	2.5	0.1	100
Russia	80.0	17.9	1.9	0.2	100
Singapore	13.8	38.2	44.0	4.0	100
Slovakia	19.4	75.7	3.8	0.1	100
South Africa	63.7	33.1	3.1	0.1	100
Spain	17.2	37.1	43.5	2.3	100
Sweden	36.0	29.5	30.0	4.5	100
Switzerland	13.7	25.6	52.1	10.6	100
Taiwan	15.7	40.5	41.1	2.7	100
Thailand	91.7	7.5	0.7	0.1	100
Turkey	82.0	16.0	1.9	0.1	100
United Kingdom	17.5	33.1	44.6	4.8	100
United States	28.4	30.8	32.6	7.1	100
Africa	93.5	6.1	0.5	0.0	100
Asia Pacific	73.4	17.3	8.7	0.6	100
China	33.4	59.1	7.2	0.3	100
Europe	42.7	30.9	24.3	2.1	100
India	90.8	8.6	0.6	0.0	100
Latin America	71.1	26.5	2.3	0.1	100
North America	27.6	35.5	35.9	6.9	100
World	63.9	26.6	8.7	0.8	100

Source: Original estimates; see text for explanation of methods

จากแนวคิดการวัดค่าความเหลื่อมล้ำ ซึ่งอาศัยค่าสัมประสิทธิ์จีนิ (GINI Coefficient) ที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 (ดัชนีจะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 100) โดยค่าจะเข้าใกล้ 0 หากทุกคนในสังคมมีรายได้เท่าเทียมกัน และจะเป็น 1 หากมีคนเพียงคนเดียวที่รับรายได้ทั้งหมด นอกจากนี้แล้วการใช้ดัชนีจีนิ นั้นอาจสามารถใช้วัดความเหลื่อมล้ำในด้านอื่นๆ นอกจากรายได้ และรายจ่ายได้ด้วย เช่นความมั่งคั่ง อันเกิดจากการถือครองทรัพย์สินดังที่ปรากฏในรายงานของทาง Global Wealth Report เป็นต้น

และจากข้อมูลดังกล่าวไม่ว่าไทยจะเป็นแชมป์ที่ 1 ของโลกในภาวะของปัญหาความเหลื่อมล้ำทั้งด้านรายได้ หรือความมั่นคงหรือไม่ก็ตาม แต่สิ่งที่ปรากฏ และส่งผลกระทบต่อที่สำคัญก็คือ เราจะต้องมาทำความเข้าใจที่ต้องเน้นในการแก้ไขให้ตรงจุดต่อไป ซึ่งก็ย่อมก่อให้เกิดปัญหาเรื่องความเหลื่อมล้ำนั้นๆ หากภาครัฐบาลไม่ได้ทำการแก้ไข และปล่อยผ่านเลยไป ดังนั้น เมื่อประเด็นนี้ได้ถูกกล่าวและหยิบยกขึ้นมาพิจารณาเป็นปัญหาหลักของสังคมไทยมากขึ้น ภาครัฐบาลไทยจึงมีการสั่งการให้แก้ไขปัญหานี้โดยด่วน ภายหลังการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อกลางเดือนธันวาคม 2561 ที่ผ่านมามีมติเห็นชอบร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบูรณาการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและแก้ไขปัญหาความยากจนตามที่สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เสนอ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้การลดความเหลื่อมล้ำและแก้ไขปัญหาความยากจนเป็นไปอย่างบูรณาการ มีประสิทธิภาพ และยั่งยืน ตามแนวทางการพัฒนาประเทศสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ซึ่งกำหนดให้มีคณะกรรมการ 2 ชุด ประกอบด้วย

1. คณะกรรมการนโยบายการลดความเหลื่อมล้ำและแก้ไขปัญหาความยากจน (กนล.) โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ ซึ่งมีหน้าที่และอำนาจกำหนดกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์

การวางแผนทาง หลักเกณฑ์ วิธีการดำเนินงานการบูรณาการ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและแก้ไขปัญหาความยากจนในทุก มิติและทุกระดับ

2. คณะกรรมการบริหารการลดความเหลื่อมล้ำ และแก้ไขปัญหาความยากจน (กบล.) โดยมีรัฐมนตรีประจำ สำนักนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ มีหน้าที่และอำนาจ กำหนดกรอบตัวชี้วัดด้านความเหลื่อมล้ำทางสังคมของประเทศ เสนอแนวทาง หลักเกณฑ์และแผนปฏิบัติการให้เป็นไปตาม นโยบายและยุทธศาสตร์ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน

นอกจากนี้ ทางคณะรัฐมนตรียังได้ย่อนุมัติให้จัดตั้ง สำนักงานบูรณาการลดความเหลื่อมล้ำและแก้ไขปัญหา ความยากจน ซึ่งถือเป็นหน่วยงานภายในของ สชช. เพื่อทำ หน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของ กบล. และ กบส. ดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ สำนักงานบูรณาการลดความเหลื่อมล้ำและ แก้ไขปัญหาความยากจน มีหน้าที่ 9 ด้าน ประกอบด้วย

1. จัดทำยุทธศาสตร์และข้อเสนอแนะในเชิงบูรณาการ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและแก้ไขปัญหาความยากจน
2. พัฒนาระบบจัดการข้อมูลและจัดทำรายงานสถานการณ์ ด้านความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศ
3. ให้คำแนะนำหน่วยงานของรัฐในการจัดทำแผนงาน และงบประมาณในการดำเนินโครงการที่มีวัตถุประสงค์ ในการลดความเหลื่อมล้ำและแก้ไขปัญหาความยากจน
4. ส่งเสริมภาคีเครือข่ายและประสานงาน เพื่อปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของ กบล.
5. ขับเคลื่อนนโยบายการบูรณาการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและแก้ไขปัญหาความยากจน

6. ติดตามประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงาน รัฐและเอกชนในการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล และยุทธศาสตร์ชาติ

7. ศึกษาวิจัยกฎหมาย กฎระเบียบและมาตรการ ต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำหรือความยากจน

8. รับข้อร้องเรียนและรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่ เกี่ยวข้องจากภาคส่วนต่างๆ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบในการ วิเคราะห์หาสาเหตุ แนวทางแก้ไข และ

9. ปฏิบัติการอื่นเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบและ ตามที่ กบล. และ กบส. มอบหมาย

โดยที่ “สำนักงานบูรณาการลดความเหลื่อมล้ำและ แก้ไขปัญหาความยากจน” มีหน้าที่ที่สำคัญ คือ กำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานในส่วนของโครงการที่เกี่ยวข้องกับ การแก้ไขปัญหาความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำ ร่วมกับ สำนักงบประมาณ ซึ่งมีงบประมาณที่นำมาใช้ในการ ดำเนินงานนี้กว่า 800,000 ล้านบาท อันประกอบด้วย งบประมาณด้านการจัดสวัสดิการต่างๆ รวมทั้งสิ้น 500,000 ล้านบาท อาทิ โครงการ 30 บาท รักษาทุกโรค หรืองานด้าน ประกันสังคม กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา สวัสดิการของเด็ก ผู้สูงอายุ และคนพิการ เป็นต้น

และอีกจำนวน 300,000 ล้านบาท ซึ่งใช้สำหรับ เป็นงบตามหน้าที่ หรือฟังก์ชันที่ใช้ในการดูแลประชาชน ตามโครงการต่างๆ เช่น การชดเชย ชดเชย หรืองบประมาณ เพื่อการพัฒนาชนบท เป็นต้น จะเห็นได้ว่าในการแก้ปัญหา ด้านความเหลื่อมล้ำและความยากจนของประเทศ โดยจัดตั้ง ให้มีกรรมการ 2 ชุด และอีก 1 สำนักงานในครั้งนี้ ถือเป็นการตั้งหน่วยงานกลางของภาครัฐขึ้นมาเพื่อเป็นเจ้าภาพหลัก ในการที่จะจัดและแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำและความยากจน ของสังคมไทยในเชิงรุกอย่างเป็นระบบที่มากยิ่งขึ้นในปัจจุบัน...

“แมงกษัตริ” กำหนดเกณฑ์มาตรการควบคุม การปล่อยสินเชื่อผ่าน สกอตฟองสมุทรสินทรัพย์

อาจกล่าวได้ว่า ประเด็นของที่อยู่อาศัยนั้น ถือเป็น เรื่องที่ใกล้ตัวอย่างมากเนื่องจากถือเป็น 1 ในปัจจัย 4 ที่ทุกคน หรือในทุกครอบครัวได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่ง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มของวัยทำงานซึ่งกลายเป็นกลุ่มหลัก ที่กำลังมองหาที่อยู่อาศัยเพื่อสร้างมั่นคงให้กับชีวิต ทั้งนี้ ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นบ้านหลังแรกสำหรับการอยู่อาศัยอย่างแท้จริง เท่านั้น แต่ในช่วงหลังที่ผ่านมาคนอีกจำนวนหนึ่งกลับมีความต้องการที่จะกู้สินเชื่อเพื่อซื้อบ้านหลังที่ 2 หรือมีการกู้ซื้อบ้านเพื่อการเก็งกำไรเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จนทำให้เกิดความกังวลว่า จะเกิดภาวะฟองสบู่แตก จากสถานะอสังหาริมทรัพย์ที่ล้นตลาด ซึ่งจากอดีตที่ประเทศไทยเคยมีบทเรียนในประเด็นนี้มาแล้ว ดังนั้นทางธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) จึงได้กำหนด มาตรการควบคุมออกมากเพื่อลดความเสี่ยงก่อนที่จะเกิดปัญหา เรื่องดังกล่าว โดยจะมีการตั้งหลักเกณฑ์สำหรับควบคุม กลุ่มผู้ที่ต้องการซื้อบ้านหลังที่ 2 รวมทั้งบ้านที่มีราคาตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป

**🏠 ใต้เส้นคุมสินเชื่อบ้านราคาตั้งแต่ 10 ล้านบาท
หลังกันแน่ที่ 2 (รับใช้มาตรการวันที่ 1 มกราคม 2562)**

โดยปัจจุบันการปล่อยสินเชื่อของภาคธนาคารไทย เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ในช่วงที่ผ่านมาพบว่ามีภาวะการแข่งขัน ที่รุนแรง และเป็นผลทำให้มาตรฐานด้านการพิจารณาเพื่อ ปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงินค่อยๆ หย่อนยานลง อาทิ กรณีไม่ต้องมีเงินดาวน์ หรือเงินออมก่อนขอกู้ก็สามารถขอ สินเชื่อได้ จนส่งผลให้เกิดเป็นภาระด้านสินเชื่อที่ไม่สัมพันธ์ กับรายได้และกลายเป็นหนี้เสียตามมา อีกทั้งยังพบว่ามีสัญญาณ การกู้ซื้อเพื่อลงทุนที่สูงขึ้นโดยเฉพาะกลุ่มที่อยู่อาศัยที่มีมูลค่า 10 ล้านบาทขึ้นไป รวมทั้งกลุ่มที่มีการกู้ซื้อบ้านมากกว่า 1 หลัง และผ่านการพิจารณาผ่อนชำระสินเชื่อหลายสัญญาไปพร้อมกัน

ดังนั้น จึงเป็นเหตุผลทำให้ทางธนาคารแห่งประเทศไทยจะต้อง มีการออกมาตรการในการกำกับดูแลเพื่อควบคุมให้มี ความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น โดยมาตรการนี้จะเน้นควบคุม การปล่อยกู้สินเชื่อบ้านหลังที่ 2 ขึ้นไป รวมทั้งในกลุ่มสินเชื่อ ของบ้านหรือที่มีราคาเกิน 10 ล้านบาทขึ้นไป ผู้ซื้อจะต้องวาง เงินดาวน์อย่างน้อย 20% ของมูลค่าหลักประกัน จากปัจจุบัน ที่กำหนดเงินดาวน์ไว้เพียง 5-10% สำหรับการปรับปรุงเกณฑ์ กำกับดูแลสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยในครั้งนี้ถือเป็นเรื่องเพียง มาตรการเชิงป้องกันของแบงก์ชาติที่จะช่วยลดความเสี่ยง เชิงระบบและยังเป็นการมุ่งสร้างให้เกิดกติกาและวัฒนธรรม การพิจารณาให้สินเชื่อภายใต้คุณภาพที่ดี กล่าวคือ ภาคสถาบัน การเงินจะมีระบบมาตรฐานในการพิจารณาการปล่อยสินเชื่อ เพื่อที่อยู่อาศัยที่สอดคล้องเหมาะสมยิ่งขึ้น ประกอบกับจะไม่ถือเป็นกลไกที่กระตุ้นให้เกิดการเก็งกำไรเกินตัวของภาคครัวเรือน และไม่เอื้อให้เกิดการเก็งกำไรในตลาดอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งจะส่งผลทำให้ประชาชนที่ต้องการจะซื้อที่อยู่อาศัยเพื่ออยู่จริง นั้นสามารถทำการซื้อบ้าน ตลอดจนอสังหาริมทรัพย์ได้ในราคา ซึ่งมีความเหมาะสมต่อไป ...

**🏠 ผู้ที่ไม่ได้รับผลกระทบ...ขอเงินแค่แรกๆก็มีความต้องการ
ได้ทั้งกรุงรัตนโกสินทร์**

นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี กล่าวถึง กรณีที่ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือ (ธปท.) ได้ออกมาตรการ เพื่อมาใช้สำหรับกำหนด และควบคุมเกณฑ์การปล่อยสินเชื่อ เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยว่าหากแบงก์ชาติจะออกมาตรการดังกล่าว เพื่อมาใช้ควบคุมก็ไม่เป็นไร เนื่องจากเชื่อว่าในส่วนของการสถาบัน การเงินของภาครัฐ ซึ่งมีการปล่อยกู้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย อย่างระมัดระวังอยู่แล้ว ดังนั้น การควบคุมตามมาตรการนี้ก็ น่า จะช่วยให้การพิจารณาเพื่อปล่อยกู้มีความละเอียดรอบคอบมากยิ่งขึ้น

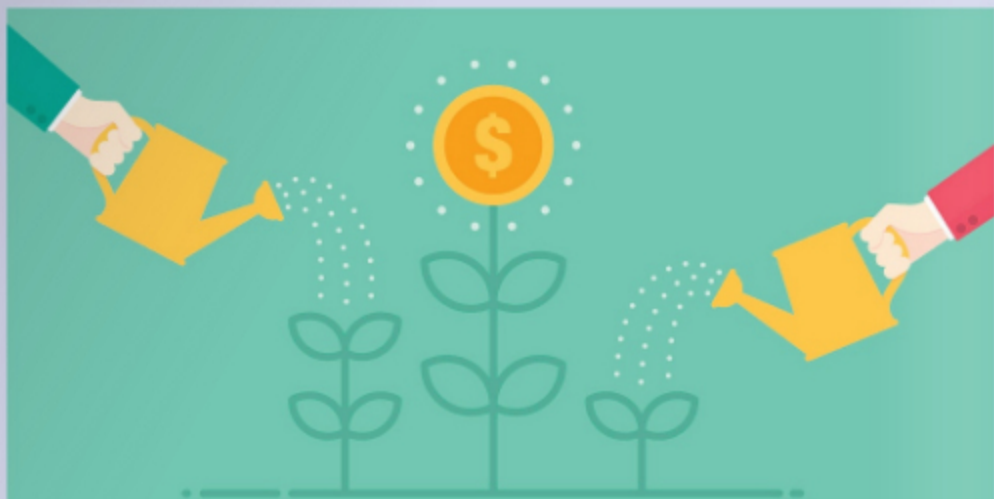
และยังถือเป็นการดูแลภาคสินเชื่อในระบบแล้ว จึงเป็นเรื่องที่ได้อีกทั้ง ยังมองว่ามาตรการนี้ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการปล่อยกู้ของระบบสถาบันการเงินก็เพราะว่ากลุ่มผู้ที่มีรายได้น้อยยังมีความต้องการด้านที่อยู่อาศัยอย่างต่อเนื่อง รวมถึงไม่ได้ออกให้เกิดผลกระทบกับกลุ่มผู้ที่ซื้อบ้านหลังแรกอีกด้วย โดยในเรื่องนี้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ธอส.) ซึ่งเป็นสถาบันการเงินที่ปล่อยสินเชื่อให้กับกลุ่มผู้ที่มีรายได้น้อยและปานกลางเป็นหลัก ซึ่งพิจารณาว่าแม้จะเป็นการกู้เพื่อซื้อบ้านหลังที่ 2 แต่ก็เป็นที่อยู่อาศัยที่มีการเช่าอยู่จริงไม่ใช่เป็นการซื้อไปเพื่อทำการเก็งกำไรต่อ อีกทั้งทาง ธอส. ก็มีมาตรการพิจารณาเพื่อปล่อยกู้สินเชื่อตามสัดส่วนความสามารถชำระหนี้ของบุคคลจากอัตราส่วนของรายจ่ายในการชำระหนี้ต่อรายได้ต่อเดือน (Debt Service Ratio : DSR) ที่ 1 ใน 3 ซึ่งต่างไปจากกลุ่มสถาบันการเงินที่เป็นธนาคารพาณิชย์ของไทยที่ปล่อยสินเชื่อประมาณ 70 - 90% ของราคาที่อยู่อาศัย

ด้านธนาคารออมสินเปิดเผยว่าต้องการให้ทาง ธปท. มีการผ่อนปรนการปล่อยกู้บ้าน ในราคาที่ไม่เกินจำนวน 2 ล้านบาทรวมไปถึงกรณีที่เป็นบ้านหลังแรกเพื่อเป็นการสนับสนุนให้กลุ่มผู้ที่มีรายได้น้อยได้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง แต่ยอมรับว่าหากมาตรการนี้ได้นำออกมาใช้ก็จะมีผลกระทบต่อภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ตลอดจนทำให้ประชาชนมีกำลังซื้อที่ลดลงเนื่องจากต้องใช้เวลาเพื่อเตรียมเงินเมื่อไว้สำหรับการจัดซื้อเพื่อรีโนเวทเพื่อตกแต่งที่อยู่อาศัยดังกล่าวเพิ่มเติมด้วย

นิคมกฤตชนนุอู่สังเนศวรรับข้อเสนอแนะแล้วตั้งคณะกรรมการ

ในการที่ “แบงก์ชาติ” ได้กำหนดวางหลักเกณฑ์และมาตรการในการควบคุมการปล่อยกู้สินเชื่อที่อยู่อาศัยเพื่อสกัดฟองสบู่ในภาคอสังหาริมทรัพย์ของไทยในครั้งนี้ ซึ่งจะทำให้

การวางนโยบายด้านการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงินได้กลับมาอยู่บนหลักเกณฑ์มาตรฐานเดียวกันที่มีความยุติธรรมและสอดคล้องเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์ต่างๆ เลิกกระดุนสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยโดยการให้โปรโมชันพิเศษต่างๆ และกลับเข้ามาแข่งขันกันในเรื่องการบริหารต้นทุน อาทิ การแข่งขันในเรื่องดอกเบี้ยเงินกู้ต่ำ ซึ่งย่อมจะทำให้กลุ่มลูกค้านี้ได้รับประโยชน์มากขึ้น ทั้งนี้ โดยปัจจุบันซึ่งการปล่อยสินเชื่อที่อยู่อาศัยในช่วงที่ผ่านมา มีการแข่งขันที่รุนแรงจนเป็นเหตุทำให้มาตรฐานด้านการพิจารณาเพื่อปล่อยสินเชื่อเริ่มหย่อนยานลง ดังจะเห็นได้จากไม่ต่อมีเงินดาวน์ หรือเงินออมก่อนการยื่นกู้ แต่ลูกค้าก็สามารถผ่านการขอสินเชื่อได้จนกระทั่งเกิดเป็นหนี้เสียเนื่องจากด้านสินเชื่อที่ไม่มีสัมพันธกับรายได้ของผู้กู้ อีกทั้งยังพบว่าสัญญาธนาคารกู้ซื้อเพื่อลงทุนมีแนวโน้มที่สูงขึ้น โดยเฉพาะกรณีที่อยู่อาศัยที่มีมูลค่ากว่า 10 ล้านบาทขึ้นไป หรือในการนี้ที่มีมากกว่าหนึ่งหลังและผ่านการผ่อนหลายสัญญาไปพร้อมกัน จึงจำเป็นที่ ธปท. ต้องมีการออกมาตรการในการกำกับดูแลปัญหาดังกล่าวให้มีความเหมาะสมต่อไป เนื่องจากหากหน่วยงานกำกับดูแลในเรื่องดังกล่าวไม่ได้มีการกำหนดกฎเกณฑ์มาตรการต่างๆ เพื่อมาควบคุมก็จะทำให้เกิดความเสี่ยงเชิงระบบ โดยเป็นที่ทราบกันดีว่า จากบทเรียนที่ผ่านมาซึ่งไทยต้องเผชิญปัญหาในแง่ของวิกฤติเศรษฐกิจที่ส่วนใหญ่ก็มักมีสาเหตุเกิดขึ้นมาจากภาคอสังหาริมทรัพย์เป็นหลัก ดังนั้น จะเห็นว่าวัดอุปสงค์ในการออกแนวนโยบาย Macro & prudential ของทางธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ในครั้งนี้ ซึ่งต้องการที่จะปรับปรุงมาตรฐานการปล่อยสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยและลดพฤติกรรมเก็งกำไรในตลาดอสังหาริมทรัพย์ที่น่าจะส่งผลดีต่อผู้ที่ต้องการซื้อบ้านรวมไปถึงผู้ประกอบการ อสังหาริมทรัพย์ และธนาคารพาณิชย์ของไทยในระยะยาว แต่อาจส่งผลกระทบในเชิงลบต่อผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์ในระยะสั้นเช่นเดียวกัน...

“โค้งสุดท้าย LTF” ภาครัฐต่อมาตรการลดหย่อนภาษี ผ่านกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ถึงสิ้นปี 2562

โดยที่ปัจจุบัน...ทุกคนจะต้องรู้จัก และใส่ใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ก็เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ซึ่งเป็นรูปแบบของแบบแผนในการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคล ฉะนั้น คนส่วนใหญ่ นอกจากจะทำการออมส่วนบุคคลแล้ว.. ก็ยังมีการนำเงินรายได้ดังกล่าวเพื่อใช้สำหรับการลงทุนด้วย ดังนั้น ในมุมมองด้านการลงทุนก็นับว่ามีส่วนสำคัญไม่น้อย เนื่องจากสามารถทำให้เราบรรลุถึงผลตอบแทนที่อาจจะได้รับ ในอัตราที่สูงกว่าการออมเพียงอย่างเดียวประกอบกับยังส่งผลทำให้เรามีเงินที่พอเพียงสำหรับการใช้จ่ายในระยะยาวภายหลังจากการเกษียณอายุหรือเลิกทำงานไปแล้วด้วย อย่างไรก็ตาม ซึ่งหากว่าเราแบ่งเงินจากการออมส่วนหนึ่งเพื่อมาลงทุน จึงจำเป็นต้องเข้าใจหลักการอย่างหนึ่งว่า.. ผลตอบแทนที่มากกว่า นั้น ก็ย่อมต้องแบกรับความเสี่ยงที่สูงกว่าเอาไว้เช่นกัน หรือตามที่นักลงทุนจากฐานสูงจะได้สอนกันมาว่า “high risk high return” นั่นเอง...

สำหรับกลุ่มคนทำงานทั่วไปซึ่งส่วนใหญ่จะไม่มีเวลาในการพิจารณาเพื่อดูแลเงินลงทุนของตน หรือไม่มีความรู้ ความชำนาญทางการเงินที่เพียงพอในโลกปัจจุบัน จึงได้ให้มาสนใจและพึ่งพาการลงทุนผ่าน “กองทุนรวม” มากยิ่งขึ้น เนื่องจากเหตุผลที่มีผู้เชี่ยวชาญทางการเงินเข้ามาดูแลและสามารถจัดการบริหารการลงทุนภายใต้การกำกับของธุรกิจ หลักการวิจัยจัดการกองทุนในเคส บลจ. ต่างๆ และโดยที่บริษัทจัดการกองทุนทุกแห่งซึ่งดำเนินงานธุรกิจจะนำเงินลงทุน ของลูกค้าที่ได้รับความไว้วางใจกับบริษัทจัดการเหล่านั้นให้ทำหน้าที่แทนเพื่อดูแลรักษาและสร้างผลประโยชน์ตอบแทนได้ ให้เกิดแก่เงินลงทุนของทางลูกค้า ก็ย่อมมีบ้างที่มองทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจสำหรับผู้ที่ต้องการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ในปัจจุบัน...

แนวคิดในการลงทุนอย่างยั่งยืน “กองทุนรวมหุ้นระยะยาว” (Long Term Equity Fund : LTF)

สืบเนื่องจากในปี 2547 ซึ่งรัฐบาลในยุคนั้นได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 27 เมษายน 2547 ในการสนับสนุนและให้ความสำคัญกับการส่งเสริมด้านการลงทุนและการออมของประเทศ โดยทำให้เกิดส่วนประสมในการบริหารจัดการการเงินที่เหมาะสม นั่นคือ การให้ประชาชนได้มีการออมเงินในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องที่ทำให้ระดับการออมของประเทศเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งยังส่งผลดีกับระบบเศรษฐกิจโดยรวมต่อไป โดยการใช้นโยบายทางด้านภาษีเพื่อมาจูงใจให้เกิดการออม (Saving) ขณะเดียวกันก็นำเงินจากการออม นั้น มาเพื่อลงทุนในตลาดหุ้นผ่านการทำงานของ “กองทุนรวม” อันจะได้ประโยชน์อีกต่อหนึ่ง คือ ทำให้ตลาดหุ้นไทยมีเสถียรภาพมากยิ่งขึ้นด้วยสัดส่วนของนักลงทุนสถาบันที่มากขึ้น

โดยตามหลักการสนับสนุนการออมและการลงทุนของประชาชนรายย่อยดังกล่าว จึงทำให้เกิดการออกแบบกองทุนรูปแบบพิเศษขึ้นที่ไม่มีใครเหมือนและไม่เหมือนใครในโลกนี้ นั่นคือ กองทุนรวมหุ้นระยะยาว หรือ (LTF : Long term Equity Fund)

และภายหลังจึงเป็นที่ปรากฏว่ากองทุนรวมหุ้นระยะยาว หรือ LTF ถือว่าเป็นกองทุนที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในปีถัดมา เนื่องจากประชาชนเริ่มมีความมั่นใจที่มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบรรดากลุ่มมนุษย์เงินเดือน และคนทั่วไปที่มีเงินเก็บ ซึ่งจะแบ่งสัปดาห์ส่วนเงินรายได้เพื่อไว้สำหรับการออมและการลงทุนทางการเงินของตนให้กระจายออกไปในหลายๆ ช่องทาง

ตามกรอบข้อกำหนดของกองทุน LTF ซึ่งถูกกำหนดให้คนที่ซื้อหน่วยลงทุน LTF มีสิทธิได้รับสิทธิลดหย่อนภาษีได้ไม่เกิน 15 % ของเงินได้ที่ต้องเสียภาษี แต่ไม่เกิน 500,000 บาท และมีข้อแม้ว่าจะต้องถือหน่วยลงทุนนั้นไปยาวๆ 5 ปีปฏิทิน ตามเจตนารมณ์ของการจัดตั้งกองทุน ทั้งนี้ หากมีการผิดนัดใดได้ทำการไถ่ถอนกองทุน LTF ดังกล่าวออกมาก่อนกำหนดระยะเวลา 5 ปี ก็จะถูกสรรพากรเรียกเก็บเงินภาษีที่เคยได้ให้สิทธิการลดหย่อน นั้น ไว้คืนเข้าคลัง แต่อย่างไรก็ดีกองทุน LTF จะไม่บังคับว่าต้องทำการซื้อเพิ่มต่อเนื่องทุกปี แต่สำหรับผู้

มีฐานรายได้สูงๆ ก็จะมีสิทธิซื้อกองทุน LTF เพิ่มสิทธิต่อเนื่องทุกปีเพื่อให้ได้สิทธิลดหย่อนการจ่ายชำระภาษีในแต่ละปี

ในการนี้สำหรับเงินที่ทาง บลจ. ได้จากการขายหน่วยลงทุน LTF นั้น จะต้องนำไปลงทุนในตลาดหุ้นเป็นหลักในสัดส่วนซึ่งไม่น้อยกว่า 65 % ของมูลค่ากองทุน LTF นั้นๆ

อย่างไรก็ตาม เมื่อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว หรือ LTF ส่งผลให้ผู้ซื้อได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีมาแล้วกว่า 10 ปี ดังนั้น ในเบื้องต้นจึงมีการกำหนดให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีผ่านกองทุน LTF มีผลสิ้นสุดลงภายในสิ้นปี 2559 กล่าวคือถือเป็นปีสุดท้ายที่จะลงทุนใน LTF ได้ ซึ่งบรรดาคนในแวดวงของกองทุนรวม ตลาดหุ้น และนักลงทุนต่างๆ นั้น ได้มีการเรียกร้องให้ต่อระยะเวลาของกองทุน LTF ดังกล่าวออกไป โดยให้เหตุผลว่าควรสนับสนุนให้คนได้มีการออมเงินในระยะยาว ขณะเดียวกันหากมีการขยายเวลาจริงก็จะไม่มีผลกระทบต่อกภาวะของตลาดหุ้น เนื่องจากเม็ดเงินจากหน่วยลงทุนในกองทุน LTF จะสะสมเข้ามาในตลาดหุ้นตลอดเวลา 10 ปี นับจากปี 2547 กว่าจำนวน 2 แสนล้านบาท ซึ่งในการยุติของมาตรการจัดตั้งกองทุนรวม ก็หมายถึงมีการดึงเม็ดเงินออกจากตลาดหุ้นคืนกลับไปด้วย และจากผลของการเรียกร้องให้มีการต่ออายุของกองทุน LTF ในคราวนั้นทางกระทรวงการคลังจึงพิจารณาเพื่อต่ออายุ และให้สิทธิทางภาษีของกองทุน LTF ต่อเนื่องออกไปอีก 3 ปี คือ ปี 2560 2561 และ 2562 แต่จากการที่พิจารณาการต่อเวลาของกองทุน LTF ไปอีก 3 ปีนี้ภาครัฐยังมีเงื่อนไขเพิ่มเติมพิเศษเข้ามา คือ การกำหนดระยะเวลาการถือครอง LTF จาก 5 ปีปฏิทิน เป็น 7 ปีปฏิทิน ซึ่งหมายความว่า ผู้ซื้อกองทุน LTF ในปี 2560 - 2562 จะต้องถือครองกองทุนนานขึ้นจากเดิม กล่าวคือ หากซื้อ LTF ปี 2560 จะต้องมีการถือไปถึงปี 2566 และหากซื้อในสิ้นปี 2562 ก็จะต้องถือไปถึงปี 2568 และถึงแม้ว่าจะมีเงื่อนไขเพื่อยืดอายุระยะเวลาการถือครองที่ยาวขึ้น แต่กองทุน LTF ของเหล่าบรรดา บลจ. ต่างๆ ก็ยังได้รับความนิยมจากประชาชนสืบเนื่องจากปี 2558 เป็นต้นมาที่มีเงินสะสมในกองทุน LTF ที่นำมาใช้ลงทุนในตลาดหุ้นกว่า 2 แสนล้านบาท เป็นเกือบ 4 แสนล้านบาทในเดือนกันยายน 2561

ในเรื่องการใช้สิทธิเพื่อลดหย่อนภาษียังเช่นกัน ซึ่งเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) จะสามารถ

นำมาใช้สำหรับเป็นค่าลดหย่อนภาษีได้ตามที่จ่ายจริง แต่ต้องไม่เกิน 15 % ของ “เงินได้ที่ต้องเสียภาษี” ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเอามารวมยื่นภาษีด้วยหรือไม่ก็ตาม และไม่เกิน 500,000 บาท สำหรับคนที่ซื้อกองทุน LTF แต่มีเงื่อนไขว่าในการซื้อกองทุน LTF จะต้องถือครบกำหนด 7 ปีปฏิทิน โดยมีระยะเวลาเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2559 - 31 ธันวาคม 2562

โดยที่ถ้าหากจากการขายกองทุน LTF จะได้รับการยกเว้นภาษีด้วย แต่เงินปันผลจากกองทุน LTF จะยังคงต้องเสียภาษีตามปกติในฐานะที่เป็นเงินได้ประเภทที่ 8 ทั้งนี้ ในสิทธิของคนที่ซื้อกองทุน LTF ซึ่งสามารถนำเงินนั้นเพื่อไปใช้เป็นค่าลดหย่อนได้ตามที่จ่ายจริง

ตารางการเปรียบเทียบการลดหย่อน LTF แบบเก่าและแบบปัจจุบัน

รายละเอียด	กฎหมายเก่า	กฎหมายใหม่
ระยะเวลา ในการถือครอง	5 ปี ปฏิทิน	7 ปี ปฏิทิน
จำนวนเงินที่ซื้อได้	15% ของเงินได้	15% ของเงินได้ที่เสียภาษี
วันสุดท้ายที่ใช้สิทธิลงทุนเพื่อลดหย่อนภาษี	31 ธันวาคม 2559	31 ธันวาคม 2562

แต่กฎหมายได้กำหนดให้หักลดหย่อนได้ 15 % ของเงินได้ที่ต้องเสียภาษีตลอดทั้งปี แต่ไม่เกิน 500,000 บาท ขึ้นอยู่กับจำนวนเงินน้อยกว่าก็ให้หักลดหย่อนตามแต่ละกรณีนั้นๆ ยกตัวอย่างเช่น

➔ ถ้ามีเงินได้ที่ต้องเสียภาษีตลอดทั้งปี เป็นเงินจำนวน 1,000,000 บาท แล้วนำไปเพื่อซื้อกองทุน LTF จำนวน 200,000 บาท จะสามารถหักลดหย่อนได้ตามที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 150,000 บาท เท่านั้น หรือเท่ากับ 15 % ของจำนวนเงิน 1,000,000 บาท

➔ ถ้ามีเงินได้ที่ต้องเสียภาษีตลอดทั้งปี เป็นเงินจำนวน 4,000,000 บาท แล้วนำไปเพื่อซื้อกองทุน LTF จำนวน 600,000 บาท แม้ว่าเงินที่ซื้อกองทุน LTF จะไม่เกิน 15 % ของเงินได้ที่ต้องเสียภาษีแต่ก็สามารถใช้สิทธิหักลดหย่อนได้ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 500,000 บาท

➔ ถ้ามีเงินได้ที่ต้องเสียภาษีตลอดทั้งปี เป็นเงินจำนวน 1,000,000 บาท และเงินได้ที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้อีกจำนวน 500,000 บาท แล้วนำเงินเพื่อไปซื้อกองทุน LTF จำนวน 200,000 บาท ก็จะต้องใช้สิทธิเพื่อหักลดหย่อนได้ตามที่จ่ายจริง ซึ่งไม่เกินจำนวน 150,000 บาทอยู่ดี เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้ใช้เงินได้ที่ต้องเสียภาษีเท่านั้น ในการมาเป็นฐานเพื่อคำนวณซื้อหน่วยลงทุน LTF คือ 15 % ของเงินจำนวน 1,000,000 บาท

ดังนั้น เพื่อให้เราไม่พลาดโค้งสุดท้ายที่จะได้รับประโยชน์ในการใช้สิทธิหักลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี ก่อนที่จะสิ้นสุดมาตรการในการจัดตั้งให้มีกองทุนรวมหุ้นระยะยาว หรือ Longterm Equity Fund (LTF) ของไทย ในสิ้นปี 2562 ตามที่ภาครัฐโดยกระทรวงการคลังกำหนด นั้น จึงเป็นสิ่งที่พวกเราในฐานะผู้มีเงินได้และจ่ายชำระภาษี ให้แก่รัฐทุกคนจะต้องประเมินถึงผลได้และผลเสียโดยเร่งด่วน เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ดังกล่าว ต่อไป..

“วาระแห่งชาติ” การปรับตัวเชิงโครงสร้างของไทย

เพื่อก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society)

ในยุคที่ประเทศไทยซึ่งกำลังอยู่ในช่วงการปฏิรูปประเทศเพื่อไปสู่ประเทศไทย 4.0 (Thailand 4.0) โดยมีเป้าหมายให้ประเทศ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” และรับแนวนโยบายยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เพื่อนำมาใช้สำหรับเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนประเทศ โดยภาครัฐบาลได้ให้ความสำคัญในการเตรียมและพัฒนาคนในทุกช่วงวัย และให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และโดยเฉพาะด้านการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับการก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งมุ่งเน้นการจัดการทางโครงสร้างของประชากรในประเทศทั้งหมด ได้แก่ กลุ่มเด็กและเยาวชน กลุ่มแรงงาน โดยมีเป้าหมายให้ประชาชนได้มีความมั่งคั่ง มั่นคงและมีสุขภาพที่ดีตั้งแต่ก่อนเข้าสู่วัยผู้สูงอายุ และสามารถเข้าสู่กลุ่มวัยของผู้สูงอายุได้อย่างมีคุณภาพ ตลอดจนให้ความรู้ถึงการมีคุณค่าต่อสังคมได้ ดังนั้น ในประเด็นสำคัญที่ภาครัฐบาลจึงได้พิจารณาเพื่อกำหนดเป็น “นโยบายแห่งรัฐ : ระเบียบวาระแห่งชาติในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์”

จากการคาดการณ์ซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปแล้วว่า ภายในปี พ.ศ. 2564 ประเทศไทยจะมีผู้สูงอายุมากกว่าร้อยละ 20 ซึ่งเมื่อถึงจุดนั้นจะถือเป็นการก้าวเข้าสู่ “สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์” โดยในปี 2575 ไทยจะมีประชากรกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป ซึ่งมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 30 ของประชากรทั้งหมด อันถือว่าได้เข้าสู่ “สังคมผู้สูงอายุระดับสุดยอด” โดยจากข้อมูลเชิงโครงสร้างนี้ ซึ่งปัจจุบันมีผู้สูงอายุ จำนวน 11 ล้านคนเศษ และส่วนใหญ่เป็นผู้ที่พึ่งพิงรายได้จากบุตร และมีเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่ได้รับแต่ละเดือนเป็นหลัก แต่มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ยังสามารถประกอบอาชีพหารายได้ แต่มีระดับการออมค่อนข้างน้อย ในการนี้ผู้สูงอายุส่วนใหญ่จึงอยู่ในภาวะพึ่งพิง ขณะเดียวกันในภาคสังคมที่ยังคงพบว่ามีปัญหาผู้สูงอายุที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรง และถูกทอดทิ้งเพิ่มมากขึ้น

และตราบได้ที่ผู้สูงอายุยังไม่สามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุข หรือบริการอื่นๆ ของภาครัฐได้อย่างทั่วถึง จึงส่งผลต่อความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในการที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวทางสังคมเพียงเฉพาะหน้าเท่านั้น “ภาวะสังคมผู้สูงอายุ” จึงนับได้ว่าเป็นประเด็นที่รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมเชิงโครงสร้างของไทยในการก้าวเข้าสู่สังคมของสูงอายุและโดยที่รัฐบาลได้เร่งวางนโยบายในการกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้ผู้สูงอายุสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ประกอบกับมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีคุณค่าต่อสังคมซึ่งครอบคลุมใน 4 มิติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ และสภาพแวดล้อม โดยประเด็นนี้ทางคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบมาตรการรองรับสังคมผู้สูงอายุ รวม 4 มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ 1 การจ้างงานผู้สูงอายุ เพื่อสร้างหลักประกัน/ความมั่นคงในเรื่องรายได้ของผู้สูงอายุให้สามารถเลี้ยงดูตนเองได้ยาวนานขึ้น

มาตรการที่ 2 การสร้างที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ส่งเสริมให้มีการสร้างที่พักอาศัย ทั้งในรูปแบบที่มีความเหมาะสม และมีสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นการเฉพาะให้กับผู้สูงอายุ

มาตรการที่ 3 สินเชื่อที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ (Reverse mortgage) เป็นการให้เงินกู้แก่ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป แต่ไม่เกิน 80 ปี โดยกลุ่มผู้สูงอายุที่ไม่ได้เป็นข้าราชการบำนาญ และไม่มีเงินสำรองเพียงพอต่อการใช้ชีวิต และไม่มียกยู่หลานไว้คอยดูแล ให้วงเงินกู้ไม่เกินร้อยละ 10 ล้านบาท โดยใช้ที่อยู่อาศัยที่ปลอดภาระหนี้ของผู้สูงอายุเพื่อเป็นหลักประกัน

มาตรการที่ 4 การบูรณาการระบบบำนาญบำเหน็จบำนาญ โดยมาตรการนี้จะกำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ ที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายรวมถึงทิศทางการพัฒนาและกำกับดูแลระบบบำเหน็จบำนาญของประเทศ อีกทั้งการจัดตั้งกองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งชาติ (กบข.) เพื่อเป็น “กองทุนสำรองเลี้ยงชีพภาคบังคับ” สำหรับแรงงานในระบบให้ครอบคลุมทั้งกลุ่มของลูกจ้างเอกชน ลูกจ้างชั่วคราวของส่วนราชการ พนักงานราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจที่มีอายุ 15 - 60 ปี ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ โดยให้มีการจ่ายเงินเข้ากองทุน 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายลูกจ้าง และฝ่ายนายจ้าง ซึ่งลูกจ้างจะได้รับ

บำเหน็จหรือบำนาญเมื่ออายุครบ 60 ปี เพื่อให้แรงงานกลุ่มดังกล่าวมีรายได้ที่เพียงพอในการดำรงชีวิตหลังเกษียณ โดยกำหนดให้ กบข. เปิดรับสมาชิกตั้งแต่ปี 2561 เป็นต้นไป

อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินการที่ผ่านมารัฐบาลมียุทธศาสตร์นโยบาย และแผนงานเกี่ยวกับผู้สูงอายุไว้ชัดเจน แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นคือการนำไปสู่การปฏิบัติที่หน่วยงาน และภาคส่วนต่างๆ ซึ่งยังขาดความเข้าใจในบทบาทด้านการมีส่วนร่วมในระดับปฏิบัติและขาดการบูรณาการที่ดี ในการนี้จึงได้มีการพิจารณาเพื่อจัดการประชุมหน่วยงานและกระทรวงที่เกี่ยวข้องเพื่อขับเคลื่อนและจัดเตรียมความพร้อมที่จะรองรับภาวะโครงสร้างสังคมผู้สูงอายุ โดยกำหนดแนวทางในการบูรณาการการทำงานอย่างเป็นองค์รวม พร้อมที่มอบหมายให้กรมกิจการผู้สูงอายุ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นหน่วยงานประสานกับกลุ่มนักคิด นักวางแผนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อมาร่วมกันระดมความคิดเห็น เพื่อจัดประชุมเชิงปฏิบัติการขับเคลื่อนนโยบายเตรียมความพร้อมรองรับผู้สูงอายุ ซึ่งมีผู้แทนจากหน่วยงานทั้งในภาครัฐและเอกชนเข้าร่วมประชุม ทั้งนี้ ที่ประชุมดังกล่าวจึงได้กำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนงานที่เกี่ยวข้องในปี พ.ศ. 2561 จำนวน 10 เรื่อง ได้แก่

- 1) กำหนดให้เรื่องผู้สูงอายุเป็นวาระแห่งชาติ
- 2) การทำงานและการสร้างรายได้สำหรับผู้สูงอายุ
- 3) การปรับสภาพแวดล้อมชุมชน/เมืองให้เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ
- 4) มีฐานข้อมูลที่ดี ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย
- 5) การสร้างระบบคุ้มครอง และสวัสดิการผู้สูงอายุ
- 6) ระบบการดูแลระยะยาว
- 7) แนวทางในการปรับเปลี่ยนกฎหมาย
- 8) นวัตกรรมรองรับสังคมผู้สูงวัย
- 9) ประชาพิจารณ์รับนิยามผู้สูงอายุ และเรื่องธนาคารเวลา
- 10) การปรับทัศนคติ สร้างความตระหนักเพื่อเตรียมความพร้อม

ในทุกมิติ

โดยในแนวทางการขับเคลื่อนงานตามข้างต้น ซึ่งถือเป็นนโยบายที่เกิดขึ้นจริงเพื่อใช้รองรับกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างประชากรของสังคมไทย และยังเป็นจุดเริ่มต้นของการก้าวสู่ยุคสังคมผู้สูงอายุอย่างยั่งยืน และแม้ว่าที่ผ่านมามีนโยบายรองรับการแก้ไขปัญหาดังกล่าวไปบ้างแล้ว แต่สำหรับด้านการวางแผนและการดำเนินนโยบายที่ยังค่อนข้างกระจัดกระจาย ซึ่งหากได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนก็จะมีส่วนช่วยให้เกิดแนวทางการรับมือกับความท้าทายในด้านการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของสังคมที่ดีเป็นวาระแห่งชาติดังกล่าวได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

เทคนิคการรับมือเมื่อต้องเผชิญกับภาวะ “สังคมสูงวัย” (Aging Society)

สำหรับภาวะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับกลุ่มของผู้สูงอายุ นั้น ซึ่งอาจเกิดได้จากสภาพร่างกายที่มีความเสื่อมถอย และเมื่อต้องประสบกับภาวะการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเกิดขึ้น เช่น การปลดเกษียณ หรือออกจากงาน การแยกครอบครัวจากลูกหลาน ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางสภาพแวดล้อม วัฒนธรรม และเทคโนโลยีที่พัฒนาารุดหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้ง โดยทั้งนี้แล้วหากปรับตัวได้ทัน หรือรับมือได้แต่ไม่ดีพอ ซึ่งก็อาจจะทำให้ผู้สูงอายุประสบปัญหาทางจิตใจได้ แต่สำหรับกลุ่มผู้สูงอายุที่สามารถอาศัยเทคนิคหรือวิธีการเพื่อปรับตัว ปรับใจ เพื่อให้พร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีวิธีการตามแนวทาง 5 ปรับ ดังต่อไปนี้ คือ

1) ปรับกาย เพื่อให้มีร่างกายแข็งแรง และพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลง เช่น การออกกำลังกายอย่างน้อยวันละ 30 นาที สัปดาห์ละ 3 ครั้ง

2) ปรับอารมณ์ เพื่อให้มีอารมณ์ที่เป็นสุข สนุกสนาน โดยเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เล่นดนตรี และทำงานอดิเรกที่ชอบ

3) ปรับใจ เพื่อให้ภาคภูมิใจในตัวเอง เชื่อมมั่นในตัวเอง เช่น ช่วยเหลือตัวเองในเรื่องกิจวัตรประจำวัน ทำงานบ้าน ฝึกการเป็นผู้ฟังที่ดี ฝึกการใช้สื่อเทคโนโลยีใหม่ๆ หรือทำกิจกรรมใหม่ๆ ในชุมชน หรือในสังคม

4) ปรับสมอง โดยทำกิจกรรมที่ชะลอความเสื่อมของสมอง เช่น พบปะเพื่อน ทำกิจกรรมฝึกความจำ เช่น เล่นเกมหมากรุก ต่อคำ ต่อเพลง คิดเลข ใบ้คำ หรือฝึกเลี้ยงหลาน

5) ปรับความคิด เพื่อให้บริการจิตใจให้เกิดสติ สมาธิ เช่น ฝึกการคิดเชิงบวก การควบคุมอารมณ์ การคลายเครียด การฝึกหายใจ การฝึกสติ สมาธิการปรับตัว ปรับใจให้พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงของผู้สูงอายุ ซึ่งจะช่วยให้ผู้สูงอายุมีความสุข มีความภาคภูมิใจในตนเอง และเห็นคุณค่าของตนเองมากขึ้น

ดังนั้น จะเห็นว่าการเตรียมความพร้อมก่อนถึงวัยผู้สูงอายุจึงถือเป็นสิ่งสำคัญที่ควรจะต้องเริ่มทำตั้งแต่วัยเยาว์ ไม่ว่าจะเป็นการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ เพื่อบำรุงซ่อมแซมส่วนต่างๆ ของร่างกาย การออกกำลังกายเพื่อเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและทำให้สุขภาพดี การฝึกจิตใจให้ผ่อนคลาย ปล่อยวาง และมีความสุขกับสิ่งใกล้ตัว ซึ่งก็จะมีส่วนช่วยบรรเทาและถือเป็นการลดความเจ็บป่วยที่จะก้าวเข้ามาพร้อมกับช่วงวัยที่เปลี่ยนไปดังกล่าวได้...

“กทม.” วางแผนขยายพื้นที่ให้บริการทางการแพทย์ ครอบคลุม 4 มุมเมือง !!

เปิดให้บริการโรงพยาบาลบางนา ... แก่ประชาชนในพื้นที่ฝั่งใต้ของกรุงเทพฯ

“โรงพยาบาล” ถือเป็นสถานที่จำเป็นอย่างยิ่งของคนทุกเพศทุกวัย เพราะเมื่อเราเจ็บไข้ได้ป่วยขึ้นมา ซึ่งบางครั้งต้องเร่งไปพบแพทย์เพื่อรักษา และยิ่งเป็นการเจ็บป่วยแบบปัจจุบันทันด่วนที่อยู่นอกเหนือการควบคุม อาทิ การเกิดอุบัติเหตุ หรือพบว่าเป็นโรคบางชนิด การได้มีโรงพยาบาลที่มีความเชื่อมั่นอยู่ใกล้ตัวจึงเป็นสิ่งสำคัญ รวมถึงต้องพิจารณาด้านการเดินทางว่ามีความสะดวก รวดเร็ว และเต็มใจให้บริการ รวมถึงการเข้าถึงสิทธิการรักษาพยาบาลล้วนมีความสำคัญ และถือเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ทางกรุงเทพมหานครไม่ได้มีนอสนใจ เนื่องจากเป็นภารกิจให้บริการทางการแพทย์ที่ดีที่สุด และโดยที่ 1 ในนโยบายที่สำคัญ นั้น ก็คือ การก่อสร้างโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่ของกรุงเทพมหานครให้มากที่สุด ฉะนั้นแล้ว ! ทาง กทม. มีแผนในการขยายพื้นที่ให้บริการทางการแพทย์ให้ครอบคลุมทั่วทั้ง 4 มุมเมืองของกรุงเทพฯ ขึ้น...

กทม. เร่งลงพื้นที่สำรวจที่ดินเพื่อใช้เป็นสถานที่ก่อสร้างโรงพยาบาลในสังกัด .. เพิ่มใน 4 มุมเมือง

“กรุงเทพมหานคร” มีนโยบายเพื่อวางแผนขยายพื้นที่การให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ที่เป็นการกิจของหน่วยงาน กทม. ให้ครอบคลุมพื้นที่กรุงเทพมหานครเพิ่มมากขึ้น เพื่อเพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการด้านการแพทย์และสาธารณสุขของประชาชน โดยที่ศกทางกาขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องตามที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2556 - 2575) และนโยบาย Now ทำจริง เห็นผลจริง ซึ่งอยู่ภายใต้กรอบการดำเนินงาน ในระยะเวลา 1 ปี ของทางผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร..

กทม.เปิดให้บริการรับตรวจผู้ป่วย !

โรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานครในเขตบางนา...

พล.ต.อ.อัศวิน ขวัญเมือง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ได้กล่าวในโอกาสเป็นประธานในพิธีเปิดอาคารผู้ป่วยนอก (OPD) โรงพยาบาลบางนา กทม. เพื่อให้บริการตรวจรักษาโรคทั่วไปว่ากรุงเทพมหานครได้ให้ความสำคัญกับการดูแลสุขภาพของประชาชน โดยตระหนักว่า สุขภาพที่ดีถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตในทุกด้าน ฉะนั้น กทม. จึงเร่งผลักดันเพื่อขยายศักยภาพของสถานพยาบาลที่มีอยู่เดิม และเพิ่มโรงพยาบาลแห่งใหม่ให้เพียงพอต่อจำนวนประชาชนผู้ใช้บริการ ซึ่งมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ โดยให้ได้รับการดูแลสุขภาพและรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลที่ได้มาตรฐานระดับสากลอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง ..

กรุงเทพมหานครอาศัยงบประมาณกว่า 38 ล้านบาท เพื่อก่อสร้างโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานครเพิ่มเติมในพื้นที่ฝั่งใต้ของกรุงเทพฯ ตั้งเป้าให้บริการประชาชนในพื้นที่ย่านเขตบางนา เขตพระโขนง และพื้นที่ใกล้เคียง โดยดำเนินการจัดซื้อที่ดินจากบริษัท ไบอิตไทย จำกัด จำนวน 2 แปลง รวมพื้นที่ประมาณ 50 ไร่ เพื่อใช้เป็นสถานที่ดำเนินการก่อสร้างศูนย์ราชการขนาดย่อย ณ บริเวณถนนสรรพาวุธ เขตบางนา ประกอบด้วย (แปลงที่ 1) สำหรับก่อสร้างเป็นสำนักงานเขตบางนา ในพื้นที่ 12 ไร่ ก่อสร้างโรงพยาบาลบางนาในสังกัดกรุงเทพมหานคร ในพื้นที่ 15 ไร่ และสถานีดับเพลิงในพื้นที่ 2 ไร่ และ (แปลงที่ 2) สำหรับใช้เป็นศูนย์กีฬากรุงเทพมหานคร ในพื้นที่ 21 ไร่ 1 งาน 89 ตร. ว. ทั้งนี้ โดยในส่วนงานก่อสร้างโรงพยาบาลบางนากรุงเทพมหานคร (ระยะแรก) ซึ่งก่อสร้างเป็นอาคารผู้ป่วยนอก (OPD) โดยใช้เงินนอกงบประมาณของกรุงเทพมหานคร ประเภทเงินบำรุงโรงพยาบาลสำนักงานการแพทย์ จำนวนทั้งสิ้น 38,400,000 บาท ซึ่งในเบื้องต้นมีเป้าหมายเปิดให้บริการผู้ป่วยนอก (OPD) รวมถึงให้บริการรักษาโรคทั่วไป และบริการผู้ป่วยอุบัติเหตุฉุกเฉินในวันและเวลาราชการก่อน นอกจากนี้กรุงเทพมหานครยังมีแผนที่จะดำเนินการก่อสร้างอาคารโรงพยาบาลบางนา กรุงเทพมหานคร ขนาด 324 เตียง สูง 10 ชั้น เพื่อเพิ่มศักยภาพและยกระดับมาตรฐานการให้บริการทางการแพทย์ให้สามารถรองรับผู้ใช้บริการได้มากยิ่งขึ้นต่อไป

ซึ่งกรุงเทพมหานครคาดว่าเมื่อโครงการก่อสร้างโรงพยาบาลบางนา กรุงเทพมหานคร ขนาด 324 เตียง แล้วเสร็จตามแผนงานก่อสร้างที่วางไว้แล้วก็จะทำให้โรงพยาบาลแห่งนี้เป็นหน่วยบริการทางการแพทย์ในระดับทุติยภูมิระดับสูงที่มีความสมบูรณ์พร้อม โดยสามารถให้การรักษายาบาลแก่ผู้ป่วย ทั้งในกลุ่มของโรคที่มีความซับซ้อนและโรคเฉพาะทางอีกด้วย..

กบม.มุ่งเน้นพัฒนาให้บริการทางการแพทย์อย่างต่อเนื่อง..

จากแนวนโยบายของคณะผู้บริหาร กทม. ในด้านการวางแผนเพื่อขยายการบริการทางการแพทย์ พยาบาล และจัดบริการด้านต่างๆ แก่ประชาชนเพื่อให้ครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ 4 มุมเมืองของกรุงเทพฯ ซึ่งส่งผลทำให้ กทม. นั้นต้องเร่งพยายามจัดหาพื้นที่ในการก่อสร้างโรงพยาบาลให้สอดคล้องกับจำนวนผู้ป่วยที่เพิ่มสูงขึ้น รวมถึงสามารถครอบคลุมการให้บริการแก่ประชาชนในทุกพื้นที่มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าบริเวณที่อยู่ในเขตพื้นที่ของกลุ่มกรุงเทพใต้ นั้น ถือเป็นพื้นที่ที่ยังคงขาดแคลนโรงพยาบาลของภาครัฐเพื่อให้บริการแก่ผู้ป่วยได้อย่างได้อย่างเพียงพอและมีมาตรฐาน แต่ในขณะที่พื้นที่เขตยานนี้ ซึ่งมีอัตราความหนาแน่นของเมืองตลอดจนมีที่อยู่อาศัยอย่างแออัด เนื่องจากประชาชนได้เข้ามาอยู่อาศัยในพื้นที่มากยิ่งขึ้น ประกอบกับยังถือเป็นเขตรอยต่อกับพื้นที่ปริมณฑลอย่างสมุทรปราการ ซึ่งประชาชนในพื้นที่ของอำเภอบางพลี อำเภอบางพลี และใกล้เคียง ได้อยู่อาศัยเป็นจำนวนมากด้วย ดังนั้น การก่อสร้างโรงพยาบาลขนาดใหญ่ในพื้นที่จึงเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะทำให้ประชาชนได้รับบริการทางการแพทย์ที่มีมาตรฐานได้อย่างเหมาะสม และสามารถช่วยให้เกิดความสะดวก รวดเร็วต่อผู้ป่วยมากที่สุด

อย่างไรก็ดี กรุงเทพมหานครได้มีการตั้งเป้าหมายและกำหนดความแนวทางการก่อสร้างโรงพยาบาล เพื่อช่วยเหลือในด้านการดูแลสุขภาพ ตลอดจนช่วยลดเวลาในการเดินทางเพื่อไปรับบริการตรวจรักษา รวมถึงสามารถช่วยลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางให้แก่ประชาชนที่อยู่ห่างไกลจากสถานพยาบาลอีกด้วย โดยในการกำหนดแผนงานต่อไปในอนาคต คือ พื้นที่ย่านเขตดอนเมือง ซึ่งขณะนี้ กทม. ได้สำรวจว่ามีความเหมาะสม โดยจะก่อสร้างโรงพยาบาล ขนาด 200 - 400 เตียง ซึ่งแล้วแต่ขนาดของพื้นที่ดิน ทั้งนี้ สำหรับเขตดอนเมืองที่มีประชากรจำนวนประมาณกว่า 1 แสนคน เมื่อโครงการโรงพยาบาลดังกล่าวนี้สร้างเสร็จ และเปิดให้บริการก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับประชาชนในพื้นที่เขตดอนเมือง และพื้นที่ใกล้เคียงกว่าจำนวน 2 ล้านคน

นอกจากนี้แล้ว ในพื้นที่เขตลาดกระบัง ซึ่งได้มีผู้มีจิตศรัทธาและแจ้งความประสงค์จะมอบที่ดิน เนื้อที่ประมาณ 20 ไร่ ให้กับกรุงเทพมหานครเพื่อใช้เป็นสถานที่ก่อสร้างโรงพยาบาล

ในสังกัดจังหวัดเพิ่มเติม เนื่องจากพบว่าปัจจุบันพื้นที่ของโรงพยาบาลลาดกระบัง กรุงเทพมหานครนั้น มีขนาดเล็กและคับแคบ โดยจำเป็นต้องมีการปรับปรุงและขยายพื้นที่ให้มีขนาดใหญ่ขึ้น เพื่อให้สามารถให้บริการประชาชนได้เพิ่มมากขึ้นและเพียงพอต่อความต้องการต่อไป และในประเด็นการพัฒนาเพื่อให้บริการทางการแพทย์ ซึ่งกรุงเทพมหานครยังจะมีการสำรวจพื้นที่อื่นๆ เพิ่มเติมเพื่อให้สามารถจัดหาสถานที่ที่เหมาะสมในการก่อสร้างโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานครได้ครอบคลุมทั่วถึงทั้ง 4 มุมเมืองตามนโยบายที่ตั้งไว้ เพื่อยกระดับการบริการให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการด้านการแพทย์จากหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร ได้อย่างทั่วถึง เป็นธรรม และได้มาตรฐาน อันจะมีประโยชน์และส่งผลให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง ตลอดจนปลอดจากโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ พร้อมทั้ง สร้างกรุงเทพมหานครให้ก้าวสู่การเป็นมหานครแห่งสุขภาพ ประชาชนมีความสุขอย่างยั่งยืน ต่อไป

บทบาท การกิจ และนโยบายการขับเคลื่อนองค์กร ของคณะผู้บริหาร กทม.

ภายใต้วาระการพัฒนา กทม. 2561 !

กรุงเทพมหานครได้นำร่องดำเนินการจัดทำ
“โครงการจูงใจรับบริการงานทะเบียนล่วงหน้า
ผ่านทางระบบออนไลน์”

จะเห็นได้ว่าภายใต้ยุค 4.0 การใช้ชีวิตประจำวันของคนเมืองปัจจุบัน นั้น
ดูเหมือนต้องเร่งรีบไปเสียทุกเรื่อง นับตั้งแต่ต้องเผชิญกับปัญหาการจราจรที่ติดขัด
ส่งผลทำให้เสียเวลาในการเดินทางแต่ละวันเป็นอย่างมาก ดังนั้น ในทุกวันนี้การเดินทาง
ไปไหนมาไหนจึงต้องมีการวางแผนเพิ่มเวลาเพื่อใช้ในการเดินทาง เนื่องจากกรุงเทพมหานคร
กำลังอยู่ในช่วงของการพัฒนาเมือง ซึ่งมีการปรับปรุงโครงสร้างของถนนหลักภายใน
เขตเมืองกรุงเทพมหานครที่กำลังเต็มไปด้วยแนวก่อสร้างเพื่อให้การคมนาคมและ
ขนส่งเกิดความสะดวกสบายต่อไปในอนาคต

ด้วยเหตุนี้ กรุงเทพมหานครได้มีความตระหนักในการที่จะบรรเทา และ
ช่วยเหลือประชาชนให้ไม่ต้องเกิดความยากลำบากในการติดต่อหน่วยงานราชการ
โดยจัดทำ **“โครงการจูงใจรับบริการงานทะเบียนล่วงหน้าผ่านทางระบบออนไลน์”** ขึ้น
เพื่อพัฒนาระบบงานจูงใจด้านทะเบียนราษฎรออนไลน์ผ่านช่องทาง Mobile
Application เพิ่มเต็มขึ้นอีกช่องทางหนึ่ง ทั้งนี้ ซึ่งประชาชนสามารถจองคิว
เพื่อดำเนินการด้านงานทะเบียนราษฎรได้ทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นการจดทะเบียน
เพื่อทำบัตรประชาชน การย้ายเข้า - ออก งานทะเบียนบ้าน การจดทะเบียนสมรส
การจดทะเบียนหย่า การแจ้งเกิด - ดาย และการเปลี่ยนชื่อ - สกุล โดยการใช้งาน
Application ดังกล่าว ซึ่งจะสามารถประเมินข้อมูลให้บริการของสำนักงานเขต
นำร่องและพื้นที่ใกล้เคียงบริเวณที่ให้บริการอยู่อาศัย โดยสามารถแสดงคิวในการ
รอรับประชาชน และตรวจสอบจำนวนผู้จองคิวในแต่ละวันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
ในการให้บริการงานด้านทะเบียนราษฎรแก่ประชาชน จึงส่งผลทำให้ประชาชน
สามารถที่จะเลือกวัน เวลา เพื่อมารับบริการ
ซึ่งก่อให้เกิดความสะดวกได้มากที่สุดอีกด้วย

และที่สำคัญ คือทางกรุงเทพมหานคร
ยังได้ดำเนินโครงการ **“No Copy”** เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน โดยไม่ต้องนำสำเนา
บัตรประชาชนและทะเบียนบ้านเพื่อมาขอ
ติดต่อใช้บริการงานทะเบียนด้านต่าง ๆ อีกต่อไป
ซึ่งปัจจุบันสำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล
กรุงเทพมหานครได้ดำเนินการเพื่อติดตั้ง Smart
Card Reader ในจุดให้บริการต่างๆ ครบทั้ง
50 เขตเรียบร้อยแล้ว และพร้อมให้บริการแก่
ประชาชนได้อย่างเต็มรูปแบบแล้ว

โครงการจูงใจรับบริการงานทะเบียนล่วงหน้าผ่านทางระบบออนไลน์

บริการงานทะเบียน

- ☒ ทำบัตรประชาชน
- ☒ ย้ายเข้า - ออก

BMA NOW!

Download from the App Store
Download on the Google Play Store

กทม. จับมือสภาอุตสาหกรรมฯ
และภาคีเครือข่าย “ลดขยะพลาสติก
อย่างยั่งยืน... นำร่องที่คลองเตย

จากการเปิดเผยข้อมูลของทางกรมควบคุมมลพิษ
ที่ระบุว่า ประเทศไทยมีปัญหาขยะในทะเลอยู่ในอันดับที่ 6
จาก 192 ประเทศทั่วโลก โดยระบุอีกว่า 23 จังหวัดชายฝั่งทะเล
ของประเทศไทย นั้น มีขยะประมาณ 11.47 ล้านตัน
และมีขยะพลาสติกเป็นจำนวนมากถึง 340,000 ตัน
 อีกทั้ง ยังมีการนำไปกำจัดอย่างถูกต้องได้เพียงแค่
6.89 ล้านตัน ซึ่งมีขยะในส่วนที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์
ได้อีกเพียง 3.02 ล้านตัน เท่านั้น แต่ในขณะเดียวกัน
ขยะที่กำจัดไม่ถูกต้องก็มีมากถึง 1.55 ล้านตัน
และขยะในส่วนนี้มีโอกาสปนเปื้อนลงสู่ทะเล และ
ส่งผลเสียต่อระบบนิเวศทางทะเลโดยรวม

ในการนี้กรุงเทพมหานคร มีความตระหนักถึง
ความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ร่วมมือกับกลุ่ม
อุตสาหกรรมพลาสติก สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
สมาชิกรัฐสภาธุรกิจเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (TBCSD)
 ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม
 โดยได้ลงนามบันทึกข้อตกลงโครงการความร่วมมือ
ภาครัฐ ภาคธุรกิจ ภาคประชาสังคม เพื่อจัดการพลาสติก
และขยะอย่างยั่งยืนเรียบร้อยแล้ว

สำหรับการดำเนินโครงการซึ่งได้รับความร่วมมือ
จากองค์กรภาคเอกชนในการเข้าร่วมโครงการ (ระยะแรก)
จำนวน 7 แห่ง ได้แก่ สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3
บริษัท เซลล์แห่งประเทศไทย จำกัด ศูนย์การค้า
ดิ เอ็มโพเรียม การยาสูบแห่งประเทศไทย โรงแรมเมริออท
สุทนต์ 24 โรงแรม โอเคคิว เรสซิเดนซ์ สุทนต์ 24 และ
อาคารไอที กรู๊ป โดยความร่วมมือดังกล่าวถือเป็น
การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างกรุงเทพมหานคร
กับภาคเอกชนในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม แก้ไขปัญหา
ขยะพลาสติก และพัฒนาระบบการจัดการขยะที่ดี
ส่งเสริมการลดและคัดแยกขยะ ณ แหล่งกำเนิด
ตามหลักการ 3R เพื่อพัฒนากรุงเทพมหานครให้เป็น
มหานครสีเขียวที่มีความสะอาด สวยงาม น่าอยู่ อย่างยั่งยืน

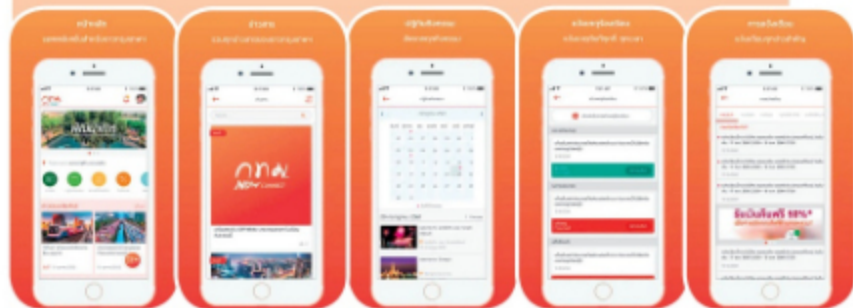

ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการผลักดันความร่วมมือโครงการดังกล่าวได้อย่างเป็นรูปธรรม ทุกส่วนที่เกี่ยวข้องจึงได้จัดให้มีการลงนามความร่วมมือในครั้งนี้ขึ้น เพื่อส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งนับเป็นความก้าวหน้าในการดำเนินการเพื่อลดปริมาณขยะอันเกิดจากการร่วมมือร่วมใจของทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดระบบการลดและคัดแยกขยะได้อย่างมีประสิทธิภาพและกรุงเทพมหานครจะได้นำตัวอย่างจากเขตคลองเตยเพื่อไปเป็นต้นแบบการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพเผยแพร่ให้แก่เขตอื่นๆ เพื่อนำไปสานต่อกิจกรรมโครงการ ต่อไป”

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครลงนามความร่วมมือโครงการ “Bangkok Connect” พัฒนาแอปพลิเคชันตอบโต้ภัยพิบัติสแกนกรุง “กทม. Connect” ร่วมกับ บริษัท กลท ไทคอมเนคม จำกัด (มหาชน)

โครงการ “Bangkok Connect” เกิดขึ้นจากเจตนารมณ์ของกรุงเทพมหานครที่ต้องการให้ประชาชน จำนวนมากกว่า 10 ล้านคน ในกรุงเทพฯ สามารถเข้าถึงบริการข้อมูลข่าวสารได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โดยการพัฒนาแอปพลิเคชัน “กทม. Connect” ซึ่งจะเพิ่มอีกช่องทางหนึ่งที่เชื่อมโยงชีวิตทุกคนให้ง่ายขึ้น โดยให้ทุกข้อมูลทั้งคนกรุงเทพฯ ต้องการมารวมกันเป็นหนึ่งเดียวในแอปพลิเคชัน “กทม. Connect” ทั้งนี้ คน กทม. จะไม่พลาดการแจ้งข้อมูลข่าวสารต่างๆ ตลอดจนข้อมูลการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหารอร่อยจาก 50 เขต ทั่ว กทม. รวมถึงการแจ้งเตือนฝนตก น้ำท่วม น้ำประปาไม่ไหลไฟฟ้าดับ สภาพการจราจรแบบ Real time และสามารถแจ้งข้อทุกข์ได้ทันทีด้วย

พล.ต.อ. อัศวิน ขวัญเมือง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กล่าวถึงความร่วมมือ กับ บริษัท กลท ไทคอมเนคม จำกัด (มหาชน) หรือ CAT ในการออกแบบและพัฒนาแอปพลิเคชัน “กทม. Connect” เพื่อให้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารและบริการต่างๆ ทั้งจากภาครัฐและเอกชนเพื่อให้ประชาชนรับทราบข้อมูลที่ถูกต้อง แม่นยำ และน่าเชื่อถือได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ทันต่อสถานการณ์ อีกทั้ง ยังได้ประโยชน์จากบริการต่างๆ อย่างทั่วถึง โดยจะมีการพัฒนาระบบในมิติต่าง ๆ ประกอบด้วย ระบบข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ ระบบการบริการด้านความสะดวกปลอดภัยในงานแจ้งเหตุและอาสาต่างๆ ระบบการส่งเสริมด้านสิทธิประโยชน์และกิจกรรมทางการตลาด ระบบการจัดการฐานข้อมูลและการสนับสนุนการบริหาร และระบบคลาวด์เพื่อการให้บริการ ทั้งนี้ บริษัท กลท ไทคอมเนคม จำกัด (มหาชน) หรือ CAT ได้ให้การสนับสนุนโครงการฯ โดยจัดบุคลากรเพื่อเข้าร่วมศึกษาออกแบบ และพัฒนาแอปพลิเคชันให้สามารถใช้งานได้ทั้งระบบ Android และ iOS พร้อมกับจัดทำระบบคลาวด์เพื่อรองรับการบริการข้อมูลสำหรับระบบและสามารถนำข้อมูล มาใช้ในการพัฒนาโครงการให้เกิดประสิทธิภาพอย่างรอบด้าน ซึ่งกรุงเทพมหานครได้จัดการเปิดตัวแอปพลิเคชัน โดยสามารถใช้งานได้แล้วตั้งแต่วันนี้..

ศูนย์ข้อมูลเศรษฐกิจการคลังและการลงทุนของกรุงเทพมหานคร

Fiscal and Investment Information Center of BMA

๖ จุดบริการด่วนมหานคร "BMA Express Service"

7 ห้องสรรพสินค้า :

1. ห้องสรรพสินค้ามาโคร มาร์เก็ต	โทร. 0 2325 9079
2. ห้องสรรพสินค้าบิ๊กเบิ้มบางแค	โทร. 0 2458 2507
3. ศูนย์การค้าแฟชั่นไอส์แลนด์	โทร. 0 2130 4295
4. ห้องสรรพสินค้าเซ็นทรัล	โทร. 0 2435 6066
5. ห้องสรรพสินค้าเดอะมอลล์บางแค	โทร. 0 2454 7385
6. ห้องสรรพสินค้าเซ็นทรัล (ศูนย์บริการร่วม O-Pink)	โทร. 0 2215 3510
7. ศูนย์การค้าเกตเวย์ (Gateway) เลกมัย	โทร. 0 2187 4145

4 สถานีรถไฟฟ้า :

1. สถานีรถไฟฟ้าสยาม	โทร. 0 2250 0125-6
2. สถานีรถไฟฟ้าหมอชิต	โทร. 0 2272 5346
3. สถานีรถไฟฟ้าจตุรัส	โทร. 0 2399 3499
4. สถานีรถไฟฟ้าวงเวียนใหญ่	โทร. 0 2440 1604

www.bangkok.go.th/fiic

โทร. 0 2224 1916 โทรสาร 0 2225 1945

